ОШ
„СВЕТИСЛАВ ГОЛУБОВИЋ"
МИТРАЉЕТА
БЕОГРАД – Батајница

шк. 2010/11. год. БР. 4

45 минута

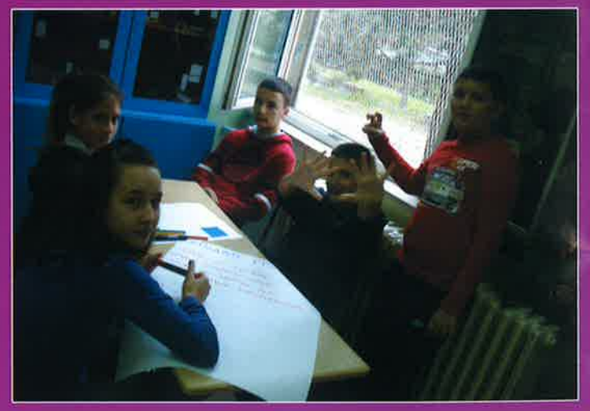

ОШ "СВЕТИСЛАВ ГОЛУБОВИЋ МИТРАЉЕТА"

бр. инвентара 811

087.5

НАГРАДНО ПУТОВАЊЕ У ЦРНУ ГОРУ

11. септембра 2010. године ученици многих основних школа из Земуна окупили су се на железничкој станици у Београду и кренули на пут у Црну Гору. Пут је организовала Општина Земун поводом добрих успеха и изванредних резултата на такмичењима које су постигли ови ученици. Награђени ученици наше школе ове године су били Невенка Ного и Никола Жарковић. Са ученицима су као пратња шла и три наставника. Свака школа је посебно бирала ученике који ће ићи на ово путовање.
Ученици су се вратили са мора 19. 9. 2010.

ИЗВЕШТАЈ УЧЕНИЦЕ НЕВЕНКЕ НОГО

СА НАГРАДНОГ ПУТОВАЊА

Када је дежурни ученик ушао у учионицу за време часа техничког и рекао да ме тражи директор, покушала сам да пронађем разлог томе и нисам успела. Изненађено сам ушла у директорову канцеларију и тамо угледала директора и педагога наше школе. Директор ме је питао да ли сам била на мору, да ли сам прошле године имала успехе на неком такмичењу и на крају да ли бих желела да идем на летовање у Чањ и да ли би ми родитељи то дозволили. Мој одговор на свако од ових питања био је потврдан. Детаље сам сазнала тек касније. Требало је да се крене тог петка. Та недеља споро је протекла, а ја више нисам била сигурна да ли ћу се лепо провести, али сам увек у себи понављала реченицу: "Идеш на море" и после тога би моје недоумице нестале. На железничкој станици било је много људи и деце, нисам могла ни замислити ко од њих чека исти воз као и ја. Исто сам се осећала и у возу.

Пут је био дуг и досадан и све док нисмо стигли у хотел и док нас нису разврстали по собама никога нисам упознала. Касније се све променило. Првих неколико дана споро је прошло. Упознала сам стварно добре другаре. Супер смо се дружили. Свакога дана ишли смо на плажу која је била близу хотела. Време је било лепо, а вода помало хладна, али нам хладна вода није сметала у купању. Други дан смо ишли у Будву. Будва је стварно леп град. Пре подне смо провели на плажи, а после подне у шетњи Старим Градом. Било је прелепо. У повратку смо куповали сувенире. После овог дана, за нас, малу земунску дружину у Црној Гори, време се убрзало. Наставили смо да се дружимо и сваког дана дружили смо се све више и више. Једног дана у хотел су дошли ученици из Црне Горе. Дружили смо се и са њима. Неколико дана после доласка "Црногораца" бродом смо ишли на Краљичину плажу и мало крстарење. Недеља, дан поласка, била је све ближа и ближа.

Нико није желео да иде кући. Два дана пред полазак многи су почели да плачу и купују једни другима поклончиће. Нисам желела да се вратим кући, не још, али ту нисам могла ништа да урадим. Сви смо разменили бројеве телефона, сликали се једни са другима много пута, окупали се последњи пут, а онда смо кренули. На путу до железничке станице свратили смо у продавницу и купили много грицкалица, а у возу смо се сви нагурали у један купе. Смејали смо се, причали, грицкали грицкалице... Заспала сам после неког времена као и сви други. Ујутру, када смо стигли, договорили смо се за време и место следећег виђања.

Било је то девет најлепших дана у мом животу, било је много смеха, дружења, љубавних мука. Много ми недостаје друштво које сам упознала на мору.

Писала: **Ного Невенка**

ИЗВЕШТАЈ

ИЗЛОЖБА КУЋНИХ ЉУБИМАЦА

У петак, 01. 10. 2010. године у дворишту Основне школе " Светислав Голубовић Митраљета", поводом Дечије недеље, одржана је

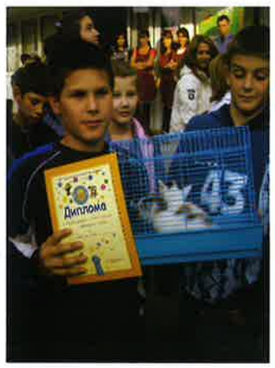
1. Изложба кућних љубимаца. Било је изложено преко седамдесет животиња. Изложба је трајала од 15час. до 17час.

Око 14:45 почели су да пристижу власници са својим кућним љубимцима. Ученици парламента продавали су лизалице. Жири, који су чинили Ивана - V разред, Теодора Мирковић - VI разред, Милица Вођеновић - VII разред, Сара Граовац - VIII разред и педагог Ана Ћирјанић оцењивао је величину, умиљатост, лепоту и оригиналност животиња. На овој Изложби кућних љубимаца било је разних животиња, а кучића и мачића највише. Понављали су се надимци за куце: Маза, Меда, Вуфи, Лина, Меца итд. Били су ту и зечеви Грицко, Роња и многи други. Било је и папагаја, корњача, рибица, јежева, хрчака. Посебну занимљивост представљала је појава бубамаре Милета и мрава Lady Gaga. На жалост, они нису освојили ниједну награду. Овој изложби присуствовала је и коза Белка која је изазвала велико интересовање.

Око 16час., наставница Александра је прогласила победнике! Титулу најмање и наживахније животиње освојио је хрчак чији је власник Николина Јагодић. Титулу најпитомије животиње освојила је коза Белка чији је власник Мануела Напрта. Титулу најоригиналније и најпричљивије животиње освојио је папагај какаду звани Лав чији је власник Невена Преочанин. Титулу најумиљатије животиње освојиле су маце Теа и Леа чији је власник Илија Ињац. Пас Ахил чији је власник Дејан Драгач освојио је титулу најлепше животиње. Специјалну награду освојила је корњача Рафаело чији је власник будући ученик Митраљете.

Изложба која је трајала непуна два сата изазвала је велико интересовање не само ученика наше школе него и многих мештана Батајнице. Двориште школе "Светислав Голубовић Митраљета" било је тог дана место где су се ученици, наставници и наравно, кућни љубимци одлично

З А Б А В И Л И !

"Читалачка значка 2010."

Љубитељи књиге ОШ «Светислав Голубовић Митраљета» су и ове године показали своју љубав према књижевности на такмичењу «Читалачка значка» које је одржано 12.05.2010. у нашој школи.

Такмичари вам препоручују књиге које су оставиле повољан утисак на њих и одушевиле их својим квалитетима.

1. разред

Катарина Марчетић 1_4, носилац титуле Поштовани говорник, препоручује својим другарима збирку песама **Благоја Рогача «Препредени мачак Прле»**.

2. разред

Лука Атанацковић 2_4, добитник једне од две најзначајније титуле - Велики поштовани говорник, предлаже другарицама књигу из библиотеке **«Чаробна кућица на дрвету»**, **«Диносауруси пре мрака»**, чији је аутор **Мери Поуп Озборн**.

3. разред

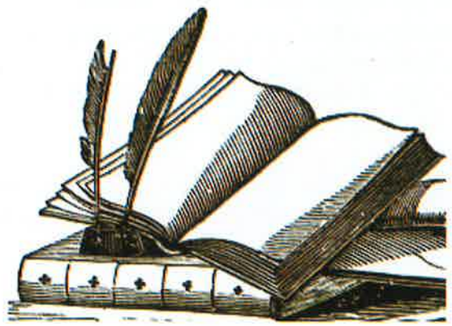
Анђела Чупковић 3_1, добитник беџа «Читалачке значке», препоручује ученицима трећег разреда "**Бајке" Гроздане Олујић**.

4. разред

Моника Узелац 4_1 и **Марија Радуловић** 4_3, које су освојиле титулу Поштовани говорник, издвајају приче **Светлане Велмар Јанковић** из **«Књиге за Марка»** као штиво за сваког четвртака. **Јелена Видић** 5_1, добитница титуле Поштовани говорник, предлаже четвртацима роман **Чеде Вуковића «Летелица професора Бистроума»**.

5 – 8. разред

Катарина Толимир 7_3, добитник беџа «Читалачке значке», сматра да ћете уживати у читању књиге **Анђеле Нанети «Мој дека је био трешња»**.

"Књига нас је забавила"

Ученици четвртог разреда су 08.06.2010. одмерили знање из књижевности и других области. Одржан је квиз «Књига нас је забавила» у организацији библиотекара школе Ане Тешић. Водитељи квиза били су ученици осмог разреда Јована Алексић 8_4, председник Ђачког парламента и Гордана Радовић 8_4, члан Ђачког парламента.

Председник жирија Стево Јањанин, директор школе, имао је главну водитељску реч. Жири је водио рачуна о правилној расподели поена. Такмичење су пратили ученици и родитељи који су бодрили своје фаворите.

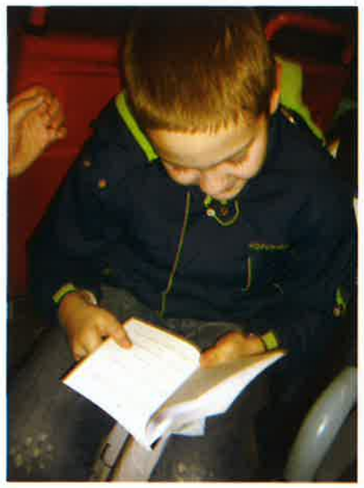
Квиз је организован да би се ученици такмичили и забавили, показали љубав према књизи и знању и на тај начин заокружили један период образовања.

ПРВО МЕСТО - IV_1
Игор Вученовић (капитен),
Маша Зукановић и Јелена Видић

ДРУГО МЕСТО - IV_3
Јована Дукић (капитен),
Ђорђе Зекоњић и Јована Глигић

ТРЕЋЕ МЕСТО - IV_4
Весна Пријовић (капитен),
Маја Тасић и Милан Акик

ЧЕТВРТО МЕСТО - IV_2
Андреја Младеновић (капитен),
Милица Ђорђевић и Тамара Михаиловић

САЈАМ КЊИГА

И ове године ученици ОШ „Светислав Голубовић Митрањета“ уз пратњу наставника српског језика посетили су Сајам књига. Ове године су поред ученика старијих разреда сајам посетили и четвртаци.

Обилазак сајма започели су у Великој хали. Било је много издавача: „Лагуна“ , „Креативни центар“, „Народна књига“, „Службени гласник“, „Клио“, „Плато“, „ Стубови културе“, „Алнари“... Неки од ученика који су посетили Сајам имали су прилику да на Лагунином штанду сретну глумицу Ивану Михић и списатељицу Исидору Бјелицу. Оне су давале интервју за телевизију поводом издавања њихових књига. Биле су веома љубазне и сликале су се са ученицима наше школе.

Сајм књига је и ове године био веома посећен. Било је заиста лепо видети тако велики број људи који су се окупили на једном месту да би разгледали и купили књиге.

Купили смо много књига: „Праскозорје“, „Хари Потер“, „Принцезини дневници“, „Домаћин“, „Charmed“...

ПРЕПОРУЧУЈЕМО:

„Праскозорје“, Stephenie Meyer

Праскозорје је четврти део планетарно популарне *Сумрак саге* Стефани Мајер. Садржи три засебна дела. Први део прати Белино венчање са Едвардом и њихов медени месец на приватном острву код обале Бразила.

Други део је Џејкобов део. Чопор вукодлака планира да уништи нерођено дете, не знајући какву би претњу оно могло донети, чак и по цену да убију Белу. Џејкоб се супротставља Сему, напушта чопор, а за њим неочекивано полазе и Сет и Лија Клирвотер.

Трећи део књиге уводи у Белин живот након преобраћаја. Сада је вампир и ужива у свом новом телу. Међутим, Ирина грешком идентификује Ренесме као „бесмртно дете“ што је, по законима Волтура, незаконито. Претња се надвија над читав клан Каленових...

„Домаћин“, Stephenie Meyer

Мелани Стјуард одбија да нестане. Земљу је окупирала ванземаљска раса душа која преузима свест људи остављајући њихова тела нетакнутим.

Луталица, „душа“ којој је додељено Меланино тело, унапред је знала за проблеме који ће је снаћи по усађивању у људско тело. Мучиће је вишак емоција, сећања ће бити прејака...

Међутим, десиће се нешто што Луталица није очекивала. Мелани одбија да јој се преда, већ је обасипа сећањима на Јареда, човека којег воли и који је још увек на слободи.

У немогућности да се одупре жељама свог новог тела, Луталица склапа савез мира са Мелани и њих две заједно полазе у потрагу за Јаредом, човеком којег обе воле.

Писале: Исидора Пејчиновић и Невенка Ного

ВРШЊАЧКИ ТИМ

Од ове школске године у нашој школи постоји Вршњачки тим. Вршњачки тим је формиран од ученика петог, шестог и седмог разреда. Свако одељење има два представника у Вршњачком тиму. Вршњачки тим чини укупно 16 ученика.

Први сусрет Вршњачког тима је одржан у октобру 2010. године. Том приликом су били сви ученици и реализована је прва радионица: Полећемо. У рад Вршњачког тима су од одраслих до сада биле укључене Маја Јовановић, психолог и Александра Даниловић, наставница математике. Оне су координатори Вршњачког тима и задатак им је био да реализују 12 предвиђених едукативних радионица и учествују у свим акцијама Вршњачког тима. Током радионичарског рада, чланови вршњачког тима су направили и своје „личне карте“ чиме се симболично и унапред указала част сваком члану и његовом ангажовању у Вршњачком тиму.

Вршњачки тим је започео свој рад акцијом „Насиље одбаци у тим фаца се убаци!“, а у оквиру ње прва активност је **„Пробуди се, кажи и ти нешто о пријатељству!“** која је започета 14. 2. 2011. и трајала је све до 21. 2. 2011. године. Тим поводом у холу школе постављен је стари, избледели „зид пријатељства“ (симболично направљен од кутија), а циљ је био да га „обновимо и окречимо“ лепим порукама упућеним пријатељу/пријатељици.

Чланови вршњачког тима су прошли обуку како би осмишљавањем и организовањем различитих слободних активности у школи допринели смањењу насиља међу ученицима.

Чланови Вршњачког тима су следећи ученици:

1. Чедо Вујичић
2. Алекса Петровић
3. Рајко Зукановић
4. Анђелија Тодоровић
5. Ивана Божић
6. Јована Дукић
7. Александар Ђурђевић
8. Николина Ђурђевић
9. Никола Рађеновић
10. Урош Савић
11. Предраг Бурсаћ
12. Милош Личинар
13. Драгана Арнаут
14. Предраг Косовац
15. Катарина Милутиновић
16. Сергеј Шурлан
17. Милица Вођевић
18. Душан Красић
19. Драгана Лазаревић
20. Тамара Јанковић
21. Душко Алавања
22. Радомир Видовић
23. Мина Рацић
24. Миља Раденовић
25. Милица Зукановић
26. Јелена Томашевић

ШКОЛА
БЕЗ НАСИЉА

СУСРЕТ АНЕ ИВАНОВИЋ И МЛАДИХ ИЗ ПРОГРАМА ШКОЛА БЕЗ НАСИЉА

У петак, 19.11.2010. г. одржан је састанак ученика из школа које су у програму школа без насиља са националном амбасадорком УНИЦЕФ канцеларије у Србији Аном Ивановић. Тема овог састанака је била разумевање и прихватање различитости међу децом, са посебним акцентом на децу која имају проблеме у понашању. Том приликом су ученици ОШ „1300 каплара" из Београда извели форум сцену која илуструје ситуацију вршњачког насиља.

Ана Ивановић је поздравила све присутне и укратко рекла о свом ангажману националног амбасадора, објашњавајући зашто је њој стало да се насиље у Србији смањи. Затим је питала ученике да кажу зашто је њима стало да се насиље у школама смањи и како сами реагују у ситуацијама насиља. Питала нас је на које проблеме смо све наилазили и која смо решења пронашли. Како реагујемо на неправду-када нам неко не помогне да се одупремо насиљу? Да ли је извињење тешко?

Учесници су износили позитивне примере, али и проблеме са којима су се сусретали у својим школама. Као илустрација, ево неких од потешкоћа које су учесници навели током тог сусрета:

- често немају коме да се обрате за помоћ када их неко малтретира (старији вршњаци, родитељи, наставници);
- да су немоћни према неким вршњацима који су насилни и према њима и према наставницима и како тада не знају шта даураде, пожале се одраслима, али виде да и одраслима није лако да реше те ситуације на најбољи могући начин;
- како не умеју да препознају насиље које тако одједном настане из игре;
- како се уплаше када виде да је "шала" одједном отишла преко границе пристојног;
- да не знају како да се врате у границе пристојног;
- да им је тешко да се извине или даураде нешто чиме ће да поправе односе са вршњацима.

Учесници овог скупа су замољени да испричају како кроз вршњачки тим или неке друге облике рада ученици промовишу толеранцију и ненасиље, како раде на томе да укључе све младе у своје програме и оне који су другачији и који су насилни или трпе насиље, повучени. Желели су да чују о активностима које су у школама направиле промену. С обзиром да смо ми тада још увек били на самом почетку обуке за вршњачки тим, туђа искуства која смо том приликом чули ће нам свакако користити у будућем раду.

Вршњачки тим

Ученице Катарина Толимир, Ђурђица Романић, Татјана Којић и Валентина Тошић 11. новембра 2010. године посетиле су Радио Београд. Младе новинарке и чланови ђачког парламента гостовале су код Горице и Драгана у емисији " Буђење". Интервјуисале су добитнике Оскара популарности. Њихов разговор уживо су слушали слушаоци преко радија. Интервју са радијским звездама објављујемо у школском часопису " 45 минута". Уживајте!

Интервју:

Горица Нешовић и Драган Илић

45 минута: Пошто је ово школски часопис и највише га читају ученици, одмах ћемо вас питати коју сте школу завршили?

Горица: Завршила сам Основну школу „Никола Тесла" у Раковици која је још тада имала базен, а има га и данас, има и велике трибине. Средња „ Трећа београдска гимназија".

Драган: Ја сам завршио Основну школу „Филип Мацура" и средњу електротехничку школу у Бањалуци.

45 минута: Какав сте ученик били и да ли сте волели школу?

Горица: Ја сам волела школу и једва сам чекала да почне нова школска година

Драган: *Жешла жешће!*

Горица: *Не лажем мајке ми!*

(Драган: *Добро, добро...*). Са пет година сам ишла да се упишем, ми смо се уписивали у марту и априлу, тако да сам са шест година кренула у школу

(Драган: *А јеси хтела да будеш учитељица?*)

То да, одувек. Значи, волела сам школу. У основној школи сам стално била одлична, а у средњој мало одлична, мало врлодобра. На полугодишту будем врлодобра, па онда запнем и завршим као одлична.

Драган: Ја сам био одличан ученик и био сам оно, што се каже, капацитет и после тога је то почело да опада. Био сам одличан и у основној и у средњој школи, али то ми ништа у животу није помогло.

45 минута: Који предмет сте највише волели, а који најмање и због чега?

Горица: Волела сам све друштвене предмете, а од природних предмета једино сам волела биологију, јер смо имали супер професорку која је дивно цртала на табли кредама у боји. Све је било јасно и сликовито и зато смо сви волели биологију. Од друштвених предмета нисам волела само географију, то ми било некако неразумно, оне овце по глави становника. Била сам учесник биолошке ботаничке секције, правили смо хербаријум и тако.

Драган: Ја сам волео све предмете у школи и то је исто био проблем зато што онда нисам могао да одлучим који највише волим, а у средњој школи сам највише волео књижевност.

45 минута: Који наставник вас је нервирао и због чега?

Драган: Нервирао ме је наставник географије зато што је имао ручне тикове и имао је фазон да сиса дршку од наочара, то ми је било одвратно.

Горица: Ја сам имала професора физике који је стално говорио како Никола Тесла зна за 5, он за 4, а ми сви за 3 и нико није могао да има 5. Често је лежао у школском дворишту на једној оградици, а кад га питамо шта то ради, он каже да сунча кајнике. Био луд човек и, кад идеш да одговараш, мораш да пијеш воде. Ми кажемо: „Професоре, нисам жедан", а он: „Попиј, попиј воде, кад ти кажем! ". Дакле, морао си да се налопаш воде и тек онда да одговараш.

45 минута: Ког доживљаја из школских дана се најрадије сећате?

Драган: Сећам се као јуче да је био први дан школе. Обукли су ме ко кретена: бели шорц, мајчица са крагницом, беле сокне и сандале, изгледао сам ко онај из филма *Тито и ја*, а што је најцрње, сви смо тако изгледали, цео разред исто обучен. Тако да сте ви срећна генерација.

Горица: Ја се сећам кад је требало да дође неки фотограф да нас фотографише, некад су те фотографије биле А4 формат, преко целе површине твоја глава, а ја тад заборавила да кажем да ћемо да се сликамо, па сам нешто сама петљала око косе. Имала сам две кикице, то смо некад морале да носимо, обе су биле неправилне, једна мало више горе, а једна доле, па нека без везе кошуљица, па крагна није лепо стајала. Сви су ме после грдили.

45 минута: Ко вам је био узор док сте били у школској клупи?

Горица: Ми у то време нисмо имали узоре, нама се причало да се Тито воли више од мајке и то нам је

причала чак и учитељица. То је било тотално болесно и, хтео не хтео, морао си да се угледаш на Тита, јер је једино Тито био ту. Ја сам једном питала чиме се тај друг Тито бави, па је тако паметан и то све, онда су ми рекли да друг Тито све зна, а ја сам била у фазону: "Боже, како он то све зна?" и онда сам била досадна, па су ми рекли "ћути, дете, те ствари се не питају".

Драган: Ја сам исто имао тај проблем сусрета са другом Титом. Он је тад био као неко митско биће, јер ако си главни, то значи да си и најјачи и онда је било као, ако је друг Тито главни, онда то значи да је најјачи и онда сам ја питао учитељицу, пошто је тада био филм „Кинг Конг" да ли је јачи друг Тито или Кинг Конг. Е онда је учитељица звала родитеље и таакоо...

45 минута: Да ли сте као мали имали жељу да будете радио водитељи?

Горица: Ја нисам о томе уопште размишљала, мени се то десило потпуно случајно, али када ми се десило, тек тада сам схватила колико је то феноменално.

Драган: Ни мени то никад није пало на памет, мислио сам да ћу да пишем нешто за неке часописе, али када сам почео да причам на радиу и за радио, схватио сам да је то супер.

45 минута: На ком радиу сте прво радили и сећате ли се своје прве емисије?

Драган: То је било на радиу Б92 и, када сам почео да радим, написао сам себи текст који ћу да кажем и онда сам га читао и имао сам толику трему да сам пиштао невиђено и било ми је глупо што ти се, када нешто читаш, промени глас. Прва ствар коју су ми рекли је да се опустим и да причам нормално као што причам.

Горица: Ја сам први пут имала емисију на Студију Б, ону емисију од које је после настала 92-ојка, а пре тога сам снимала разне ствари на диктафон. Први наступ уживо је био семинар о наркоманији и толико сам тада имала трему да сам морала да се штипам за ногу, па сам, због тога што сам се толико тресла, целу ногу поплавела.

45 минута: Од када радите заједно?

Драган: Радимо заједно већ осам година!

45 минута: Да ли вам је понекада тешко да радите свој посао и шта је то што вам причињава задовољство у вашем раду?

Драган: Тешко је када треба да саопштиш људима неке ружне вести, када се десе неке трагедије, а задовољство ми причињавају лепе ствари, кад можеш људима да кажеш да се разрешио неки проблем.

45 минута: Који је ваш највећи успех, а који неуспех у каријери?

Горица: Успех је када могу да радим оно што највише волим и када посао не капирам као одлазак на посао, па никада не кажем „идем на посао" него „идем на радио".

Драган: Што се тиче неуспеха, страшно је важно да научиш да, ако нешто није испало као што си желео, то није трагедија него да те то натера да други пут урадиш боље.

45 минута: Горице, да ли је истина да је ваша друга љубав кулинарство?

Горица: Ја заправо волим све те мале обичне свакодневне ствари, волим да кувам, то је тачно, и волим биљке, али ми је страшно жао што не могу да их гајим, јер немам ни терасу.

45 минута: Имате ли Ви, Драгане, неки скривени таленат или хоби као Горица?

Драган: Волим да правим роштиљ и поврће на роштиљу, а имам и један хоби који не могу да упражњавам, то је да свирам бубњеве, а имао сам бендове и тако, али немам много времена.

45 минута: Шта цените једно код другог, а шта замерате једно другом?

Драган: Код Гоце ценим то што је стварно жена на месту 100%. И домаћица, и хоће да учини другима, и ортак је, ма, стварно је човек. Ништа јој не замерам, ја њу прихватам такву каква јесте, ни она, ни ја нисмо савршени.

Горица: Код Драгана стварно ценим то што има бесконачно много енергије, што му ништа није тешко, понеки пут, после програма, увучем ноге, спава ми се, међутим, он ме одмах подигне, тако да је супер *акумулатор* . Замерам му то што врло често, кад ја почнем нешто да причам, нисам ни до пола дошла, а он ме сасече. При том, потпуно наопачке заврши, ја уопште то нисам хтела да кажем и онда ме то жешће нервира. Нервира ме кад ме прекида у пола реченице.

45минута: Да ли вам се дешава да током емисије останете без текста? Ако да, шта радите у тим тренуцима?

Драган: Углавном млатимо празну сламу.

45 минута: Ко вам је био најинтересантнији гост и због чега?

Горица: Ми госте углавном зовемо зато што су занимљиви. Мени сте ви сада супер, никад нам нису постављали оваква питања.

45 минута: Која је лепа страна вашег позива, а која је она друга, мање лепа?

Драган: Најлепша страна мог позива је то што можеш да путујеш, што можеш да уживаш у ономе што радиш и не доживљаваш то као посао.

Горица: Мени је лепо то што, кад уђем у студио, ако ме је болела глава, после тога ме не боли. Дакле, немам више ниједну тегобу, јер адреналин тако скаче. И лепо је што знам да можемо некоме да улепшамо парченце јутра, да неком изазовемо осмех на лицу, ето то је лепо.

Драган: И лепо је када ти прилазе и осмехују се.

Горица: И што нико никад нема фрку да нам приђе.

45 минута: Како се осећате кад вас људи познају на улици, пијаци и на другим местима?

Драган: Страшно је важно да научиш две ствари: да не могу сви да те воле и да и љубав и критику једнако прихваташ . А друга ствар је да случајно не помислиш да си, зато што те неко препознаје на улици, ти сад лепши, паметнији, вреднији... Да си посебан зато што те је неко видео на ТВ-у или чуо на радиу, јер онда креће лудило.

Горица: Али ми смо изабрали радио зато што се не види, а и лепо је када те људи препознају по гласу .

Драган: Да, а и ТВ додаје 10 килограма, ја на ТВ-у имам стомачину, изгледам дебело.

45минута: Да ли постоји нешто због чега сте посебно поносни током рада на радиу?

Драган: Поносан сам што неки проблеми, које смо ми овде покренули, почињу да се решавају и што тада знам да ово све што радимо није само лупање празне сламе.

45 минута: Да ли сте се некада покајали што сте радио водитељи?

Горица: Не, никада, поново да се родим, да имам у пола мању плату, да ми све буде горе него сада, не бих се покајала.

Драган: Не

45минута: Да се не бавите новинарством, били бисте...

Драган: Био бих мали привредник.

Горица: Држала бих неки кафић.

45 минута: Шта волите да гледате на ТВ-у?

Драган: Ја сам ТВ манијак, ја гледам све.

Горица: Неке серије и онај канал History.

Заједно Горица и Драган: Гледамо понекад и „ Фарму".

Горица: Гледам некад и „Село гори, а баба се чешља"

Заједно Горица и Драган: Ма гледамо све, и оно што нам се свиђа и оно што нам се не свиђа.

45 минута: Имате ли неки мото у животу?

Заједно Горица и Драган: Па има их сад, али, можда, нису баш културишка.

Горица: Обрни, окрени, дупе ти позади.

Драган: Да, то сам и ја хтео да кажем. А ево још један: Лети понеси, а зими ако хоћеш ако нећеш.

45 минута: Које су ваше мане, а које врлине?

Горица: Моје мане су то што ме неке ствари које су неправедне жешће повреде и онда не могу да се исконтролишем и само планем. Изнервирам се кад треба да читам у програму да неко бије децу, не могу то некако мирно да кажем и онда се осећам као да се палим, то ми је мана.

Драган: За мене целог живота говоре да сам брзоплет. И онда, кад сам упознао Гоцу, схватио сам да и Гоца има сличну особину и онда наизменично једно другог смирујемо.

45 минута: Како бисте описали себе у три речи?

Горица: Немам појма, баш не знам.

Драган: Носат, црномањаст и ћале. А Горица: борац, дивљина и жива ватра.

45 минута: Имали сте прилику да погледате наш часопис, какви су утисци?

Горица: Драган је то однео кући да простудира, ја сам само прелистала и опет понављам да свака ствар која се дешава у школи изгледа предивно у вашем часопису, али мислим да би требало чешће да излази. Ипак то не зависи од вас, вама свака част.

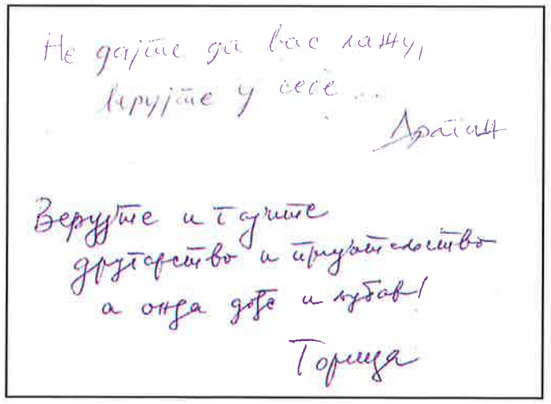
Драган: Имам један предлог! Ваш часопис је врло луксузан и папир, и све. Ако може да се направи јефтиније, а да изађе два пута годишње.

45 минута: Да ли имате неки савет за нас, младе новинаре?

Драган: Корак, по корак!

Горица: Један уредник је говорио: „Новинарство је хлеб са седам кора, док дођеш до средине, треба зубе да поломиш". И критика мора да се научи да се поднесе. И не постоје глупа питања, него глупи одговори!!!

РАДИЛЕ: Валентина Тошић , Татјана Којић, Ђурђица Романић и Катарина Толимир

УГЛЕДНИ ЧАСОВИ МАТЕМАТИКЕ

Ове школске године имали смо част да нам др Синиша Јешић, доцент на Катедри за примењену математику Електротехничког факултета Универзитета у Београду и аутор уџбеника и збирки задатака (ИП „Герундијум“, Београд) за математику одржи неколико угледних часова.

Професор је био гост - предавач у нашој школи, 15. новембра 2010. на блок-часовима математике у одељењима 5_3 и 6_4. Оба одељења су обрађивали градиво у оквиру теме Геометрија. Петаци су учили о углу, а шестаци о троуглу.

Ови часови су били идеална прилика да се ученици упознају са аутором уџбеника по коме уче и присуствују његовом предавању.

Стручно веће математике

„МИСЛИША 2011“

Популарно Математичко такмичење “Мислиша” је по пети пут организовано и у нашој школи у сарадњи са Математичким друштвом “Архимедес” из Београда . У 447 школа широм Србије је 17. марта 2011. године одржано математичко такмичење “Мислиша 2011”, уз учешће преко 35.600 ученика! Тог дана је у нашој школи био својеврсни математички празник. Број учесника на “Мислиши” сваке године расте што говори о доброј организацији такмичења и квалитету задатака. Ученици од 2. разреда основне до 4. разреда средње школе су у својим школама решавали тестове са занимљивим математичким задацима, који су усклађени са програмом математике и по мери ученика. Задаци маштовити, феноменални, мотивишући, просто речено – лепи. Овде може свако да се опроба, важно је да хоћеш да МИСЛИШ и све постаје много простије!

Ево и похваљених и награђених ученика наше школе:

2. разред Благојевић Михајло – похвала

3. разред Атанацковић Ивана – III нагр.
Богдановић Катарина – похв.
Драгосавац Огњен – похвала
Ђорђевић Лука – похвала
Јовановић Кристина – похвала
Милошевић Давид – похвала
Петровић Борислав – похвала

4. разред Жарковић Стефан - II награда
Илић Марко – похвала
Стојсављевић Филип – похвала

5. разред Зекоњић Ђорђе - I награда
Божић Ивана – похвала
Вученовић Игор – похвала
Дукић Јована – похвала

8. разред Вуковић Урош – похвала

Свим награђеним ученицима Ч Е С Т И Т А М О !

Стручно веће математике

ИНТЕРВЈУ СНЕЖАНА ВЕЛЕМИР, НАСТАВНИЦА МАТЕМАТИКЕ

45 минута: *Када и због чега сте се определили за овај предмет?*

За овај предмет сам се определила, јер је то породични позив. Пошто ми је отац математичар, мени је било лако да решавам математичке проблеме, па сам се као мала са њим такмичила у математици и у шаху.

45 минута: *Да ли волите да предајете математику и зашто?*

Волим да предајем, зато што је то један од озбиљнијих предмета пун логичког закључивања и примењив у животу.

45 минута: *Које године сте почели да радите у нашој школи?*

У овој школи сам почела да радим 1987. године.

45 минута: *Коју основну и средњу школу сте завршили?*

Основну школу „Бранко Радичевић“ у Батајници, а средњу Математичку гимназију у Београду.

45 минута: *Који вам је био омиљени предмет и зашто?*

Математика и физичко. Математика зато што нисам морала да учим, већ само да пратим на часу, а физичко, јер сам била репрезентативац у рукомету.

45 минута: *Да ли мислите да сте строги?*

Мислим да нисам строга, већ само реална у оцењивању.

45 минута: *Од свих Ваших генерација, која је оставила најбољи утисак?*

Генерација деце рођене 1991. јер су били вредни, добри математичари и добри спортисти.

45 минута: *Да ли су ваши ученици учествовали на такмичењима из математике и да ли су побеђивали?*

Јесу и то су они који се увек памте: Батес Игор, Миливојевић Милан, Клипа Сања, Додер Драган, Новаковић Сузана . . .

45 минута: *Да ли мислите да деца воле Ваше часове математике и зашто?*

Мислим да их не мрзе, али им је математика доста сложена из простог разлога што се градиво само надовезује једно на друго, односно све претходно научено, морају веома добро да познају да би могли да савладају ново градиво.

45 минута: *Колико имате деце и какви су они математичари?*

Имам троје деце: Милицу, Марка и Данка. Ћерка је најбољи математичар, па је уписала банкарство, док је један син новинар, а други кошаркаш.

45 минута: *Шта још, осим математике, покушавате да развијете код ђака?*

Љубав према позоришту и обиласку културног наслеђа нашег народа. Трудим се и да подстичем код ђакаплеменитост и искреност и надам се да су због тога израсли у праве људе, а то све више увиђам када их сретнем у пролазу.

45 минута: *Шта волите да радите у слободно време?*

Бавим се позивом маме, а волим да посећујем позориште, кошаркашке и тениске мечеве.

45 минута: *Коју музику слушате?*

Највише слушам баладе и музику седамдесетих.

45 минута: *Како се слажете са ученицима, а како са колегама?*

Увек сам се трудила да са свима нађем заједнички језик, јер по природи нисам конфликтна особа.

45 минута: *Како сте се осећали током интервјуа?*

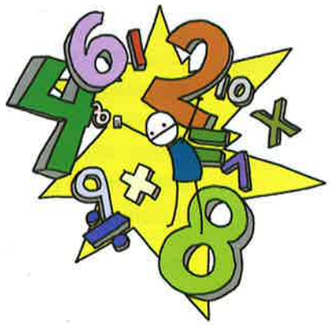
Било ми је веома пријатно у дружењу са младим, амбициозним и потенцијалним новинаринма.

Јована Дукић, Ана Граовац и Јована Глигић V-3

ИНТЕРВЈУ СА НАСТАВНИЦОМ МАТЕМАТИКЕ ДРАГАНОМ ПЕШИЋ

45 минута: Колико година радите у нашој школи?
У овој школи радим седамнаест и по година.
45 минута: Какав сте ђак били и да ли сте волели школу? Који предмет Вам је био омиљен?
У основној сам била одлична, а у гимназији средње успешна. Одувек сам волела школу - наравно, због друштва, а не због учења. Увек сам ишла раније у школу да бих се играла. Омиљени предмет ми је био техничко. Ми смо у то време увек правили нешто, нисмо учили теорију.
45 минута: У коју сте основну школу ишли?
Ишла сам у Основну школу „Лазар Саватић“ у Земуну.
45 минута: О чему сте маштали када сте били мали? Да ли сте тада желели да будете професор?
А, не! Ја сам увек маштала да ћу бити балерина или глумица. Увек сам цртала балерине са оним лепршавим сукњицама, како стоје на прстима.
45 минута: Да ли бисте могли да нам издвојите један од најлепших тренутака са ученицима у вашем раду?
То су дефинитивно екскурзије и излети. Деца су скроз опуштена, нема контролних и писмених!
45 минута: Ако није тајна, с ким се од колега из школе највише дружите?
Приватно се највише дружим са наставницама француског, Селмом и Мирјаном.
45 минута: Који је, по Вашем мишљењу, најважнији предмет у школи?
Ја лично мислим да су сви предмети равноправни. Сви су подједнако битни.
45 минута: Да ли сте у животу имали неки узор?
Узор ми је Никола Тесла. Он ми је узор као неко ко је много дао човечанству, не у смислу да желим бити као он. Заиста велика личност.
45 минута: Шта Вам највише смета код ученика?
У суштини ми ништа не смета! Све то иде уз њихов узраст.
45 минута: Да ли Вам рад у школи представља обавезу или задовољство?
Наравно, задовољство! Да ми не представља задовољство, сада бих већ нешто друго радила.
45 минута: Како проводите слободно време?
Слободно време проводим шетајући. Раније сам једном недељно ишла у биоскоп, користила интернет, гледала телевизију... Гледајући неке експерименте и образовне емисије и садржаје на интернету, чини ми се да сам обишла цео свет!
45 минута: Имате ли неку поруку за читаоце?
Уживајте у детињству! Свако доба је лепо, али је детинство најлепше и најбезбрижније.

Радиле:
Татјана Којић,
Валентина Тошић
Валентина Бујић VI-2

ИНТЕРВЈУ МАЈА БУЊАЦ

Маја Буњац у представи „School is cabaretard“ игра, како каже, саму себе. Она је строга професорка која се упушта у дугачак разговор о самој школи са учеником Симићем Симом. Шта она каже на све то?

45минута: Када сте први пут почелели да се бавите глумом?
Маја: Више се бавим режијом, у овој представи играм саму себе, тако да могу да кажем да сам желела да будем глумица још док сам имала седам година. Тада сам у оним лексиконима, споменарима писала да желим да будем глумица и учитељица, тако да сам овде спојила и једно и друго.
45минута: Шта је прво чега се сећате из детињства?
Маја: Мени сећања стално навиру, па не бих могла да кажем које је било прво, али ако говоримо о сећањима везаним за позориште, онда је то када су ме родитељи у Нишу, иначе мом родном крају, водили да гледам оперу. Било је фантастично и можда сам баш тада почелела да у костимима играм и гледам представе и мјузикле.
45минута: Имате ли неки неостварени сан?
Маја: Мислим да сам у приличној мери остваривала своје снове и, ако има неких неостварених снова, ја ипак нећу рећи да су неостварени, јер се увек трудим да остварим своје снове. Тако је било и када смо почели да радимо ову представу, многи нису веровали да ћемо успети, али јесмо и ево, играмо је већ три године, стога ја не признајем неостварене снове, признајем само жеље које се могу претворити у стварност.
45минута: Која је прва представа коју сте радили?
Маја: То је била представа настала пре једанаест година. Звала се „Како су настале ружне речи“. Написао ју је Душко Радовић. То је била једна бајковита, разиграна представа са пуно „сонгова“, ето, та музика се у све мења. Радила сам многе ствари, некада сам била и новинар на Радио телевизији Србије, тако да, на неки начин, разумем и ово што ви радите.
45минута: Ко вас је највише подржавао у жељи за глумом и писањем?
Маја: Подржали су ме сви. Пре свега моја мајка која је била професор физике и неостварени уметник. Такође, мислим и да ме моја околина доста подржава.
45минута: Због чега је добро, а због чега је лоше бити глумац?
Маја: Мислим да не може да буде лоше. Ја водим један студио који обучава младе и мислим да није битна сама чињеница да се бавите глумом, већ да је битно да за глуму живите.

45минута: Прва асоцијација на глуму?
Маја: Прва асоцијација на глуму ми је осмех.
45минута: Ко Вам је узор?
Маја: Увек ми је у животу узор била мајка која је била велики борац. Ако говоримо о научницима, могу да кажем да поштујем и ценим велики број људи и да се увек трудим да учим од најбољих.
45минута: Шта радите када сте лоше воље? Постоји ли нека особа која може да Вас расположи?
Маја: Када сам лоше воље, играм се са својим ђацима и сви они могу да ме расположе. Волим да будем са младим људима зато што увек имају да предложе и кажу нешто ново.
45минута: Како би у неколико речи описали себе?
Маја: То је јако тешко питање. Не могу себе да опишем у неколико речи, ја сам компликована особа.
45минута: Шта мислите о такмичењу „Ја имам таленат“?
Маја: Мислим да је одлично и да треба да постоји.
45минута: Шта мислите о овој представи и нашој школи и имате ли неку поруку за читаоце нашег часописа?
Маја: Ову представу радим већ три године и много је волим. Ваша школа је божанствена, први пут када сам ушла, била сам одушевљена простором и како је школа лепо уређена. Изгледа топло и као место које треба да цените. Ви сте такође добри домаћини, што смо вечерас открили. А порука... **Држите увек осмех на лицима, сутра је нови дан!**

SCHOOL IS CABARETARD

Мали број нас заиста жели да иде у школу да би учио. Углавном једва чекамо да се дружимо и правимо разно-разне смицалице на рачун наставника и школског особља.
Док трагамо за забавом, правимо и неке мале, али значајне грешке. То је наш школски живот, онакав каквим га ми чинимо.

Представа „School is cabaretard“ веома реално описује управо тај школски живот сачињен од смешних грешака за које на крају мислимо да ипак нису биле грешке.
У овој представи Симић Сима, ученик једне гимназије и професорка српског језика разговарају о ученицима и наставницима те школе. Њихов разговор претвара се у причу испреплетану разним изговорима, разним „класама“ ученика и наставника и музиком.

Ученици наше школе су 26.11.2010. у 19 часова имали прилику да одгледају ову представу у извођењу драмског студија „БИС“.

МУЗИЧКИ ФЕСТИВАЛ

У суботу, 04. 12. 2010. у холу наше школе одржан је четврти Музички фестивал. Фестивал је почео у 17час., а завршио се око 19час. и 15мин. Програм је отворила група трећака који су отпевали песму пре такмичарског дела. Било је 16 учесника. Сви такмичари су певали на енглеском језику. У ревијалном делу, док је гласање било у току, наступали су специјални гости из ОШ “Ђуро Јакшић” из Мале Крсне као и ученици ОШ “Никола Тесла” из Нових Бановаца. У ревијалном делу још три песме отпевала је Зорана, која је побрала све симпатије публике и једну песму Дајана!

Дошло је време и за награде! Иако се такмичило 16 учесника, награду су освојила само прва три места и песма чије се извођење највише свидело жирију. Специјалну награду жирија, који су чиниле наставница музичког Данијела Вучковић, наставница математике Александра Даниловић, наставница енглеског језика Ивана Пушица и наставница српског језика Мирка Дабовић, добила је Зорана која нам се представила и у такмичарском и у ревијалном делу. Од стране публике, треће место освојила је Бојана са песмом “ Cry”, а друго место освојио је Раша који је одсвирао и отпевао песму “ Boulevard of broken dreams”. Победници фестивала били су Ана и Пеђа. Фестивал је затворила победничка песма “I love the way you lie”.

Фестивал је био веома посећен и, наравно, сви су се одлично забавили!

Хвала наставницама Наташи Ласан, Данијели Вучковић и Александри Даниловић које су организовале овај фестивал и омогућиле да и те вечери Основна школа „Светислав Голубовић Митраљета’’ , буде најзанимљивије место у Батајници!

Ево како су остали учесници били рангирани:
15. место Дина *(Listen to your heart),* 4 гласа
14. место Дајана *(I love rock ‘n’ roll)*, 28 гласова
13. место Марија и Јована *(Who owns my heart),* 30 гласова
12. место Исидора *(Firework*) 32 гласа
11. место Марија и Тамара *(Just dance),* 46 гласова
10. место Зорана и Тамара, 51 глас
9. место Сашка и Ивана *(Umbrella*), 55 гласова
8. место Андријана (*Paparazzi*), 62 гласа
7. место Тамара *(Telephone),* 65 гласова
6. место Лука *(Eenie Meenie),* 85 гласова
5. место Никола *(Hero),* 87 гласова
4. место деле Даниијела и Маја *(Waka waka)* и Зорана *(Speechless),*103 гласа
3. место Бојана *(Cry),* 132 гласа
2. место Раша *(Boulevard of broken dreams),* 158 гласова
1. место Ана и Пеђа *(I love the way you lie),* 165 гласова

ПОСЕТА РЕДАКЦИЈИ ЧАСОПИСА „ОК“

У петак, 03. 12. 2010. посетили смо редакцију часописа „ОК“. Редакција се састоји из три просторије где чланови тима напорно раде. Тамо смо срели уредницу часописа Ивану, која нам је објаснила како функционише редакција. Показала нам је студио и како се одвија припрема часописа. Било је веома занимљиво и отишли смо кући пуни утисака.

Интервју:

ГЛАВНА УРЕДНИЦА ЧАСОПИСА “ОК” - ИВАНА ПАТАКОВИЋ

45минута: Шта сте желели да будете кад порастете?
Ивана: Од малих ногу сам била расположена за разне акције. Ишла сам и на балет и на хор, певала сам хору “Колибри”. Можда ми је нека прва идеја била да се бавим глумом, волела сам да глумим и имитирам. Завршила сам као новинар и никад се нисам покајала. Уписала сам новинарство, завршила факултет и задовољна сам својом каријером.
45минута: Како сте постали главна уредница часописа “ОК”?
Ивана: Звали су ме да се бавим овим послом. Али иза свега стоји велико искуство и рад. Радила сам дуго као новинар, радила сам за часопис “Хупер”. Имала сам прилику да идем на МТВ доделе награда и да упознам много познатих звезда и током каријере, успела сам да дођем до места главног уредника.
45минута: Да ли волите свој посао?
Ивана: Наравно, многи ми завиде зато што радим са младим људима и што сам окружена тинејџерима. Сваки дан уживам на послу.
45 минута: Да ли волите да сарађујете са својим колегама и колико дуго проводите времена на послу?
Ивана: Ми сваки дан радимо. Увек имамо посла, стално се ради. Имамо лепу комуникацију са читаоцима и слушамо њихове жеље како бисмо их испунили. Скидамо слике, постере, тражимо интервјуе и приче.
45минута: Како привлачите тинејџере да читају ваш часопис?
Ивана: Часопис “ОК” излази већ 7 година, ми имамо верне читаоце, који нам често пишу. Имамо и нове читаоце, којима, наравно, волимо да испуњавамо жеље. Пишемо разне приче о љубави, о тинејџерским проблемима и мислим да то читаоце привлачи.
45минута: За коју рубрику у часопису “ОК” мислите да је најзанимљивија и зашто?
Ивана: Мислим да наши читаоци воле мање рубрике, као што су “ЗООМ”, вести и приче о познатима и наравно, воле кад имамо неку ексклузивну причу као што је интервју са МТВ доделе награда.
45минута: Да ли је по вашем мишљењу часопис “ОК” један од најбољих часописа за тинејџере и зашто?
Ивана: Мислим да то страшно звучи (смех), али морала бих да кажем да јесте. Наши читаоци најбоље знају.
45минута: Како новинари који раде за часопис долазе до интервјуа?
Ивана: У принципу, сви знамо те познате личности, па их зовемо телефоном и уговоримо време и место за интервју. У неким случајевима морамо да се чујемо са њима преко маил-а или телефона, ако та позната личност нема времена за интервју.
45минута: Колико људи је, по вашем мишљењу, потребно да ради овакав посао?
Ивана: Ми смо једна јако мала, али продуктивна редакција. Нас има само четворо у редакцији. Нема ту неких правила, битно је да се посао одради како треба и да читаоци буду задовољни.
45минута: Да ли можете да нам откријете неколико добрих питања за интервју?
Ивана: Ово вам говорим из великог искуства, прво правило је да се припремите за интервју, без обзира колико ће дуго трајати, јер постоји могућност да ћете ту познату личност срести у лифту или ходнику. Треба се трудити да поставите нека необична питања, која читаоце занимају. Када сам радила интервју са Justin Bieber-ом, ја сам му рекла да је бибер код нас зачин који се користи, он се одушевио. Треба бити оригиналан!
45минута: Колико добро познајете свој посао?
Ивана: На основу мог искуства, мислим да сам прилично добра (смех). Радим од када сам уписала факултет. И кад сам била мала, радила сам за ђачке часописе и тада сам се бавила интервјуима.
45минута: Коју средњу школу и који факултет сте завршили?
Ивана: Завршила сам Петубеоградску гимназију, и Факултет Политичких Наука, одсек новинарства, наравно.
45минута: Када сте почели да радите у редакцији?
Ивана: Почела сам да радим бојажљиво када сам уписала факултет. Први часопис за који сам радила био је “POP ROCK”. Било је мало теже радити и студирати у исто време.
45минута: Како сте се осећали током интервјуа?
Ивана: Па фино! Дођите нам опет! (смех)

Писале: Зорана Вујчић,
Тијана Ловрић и Јована Дукић

предпремијера и конференција за штампу

„МОНТЕВИДЕО, БОГ ТЕ ВИДЕО"

Чланови новинарске секције наше школе имали су ретку прилику и част да присуствују предпремијери једног од најбољих српских филмова у протеклој години - „Монтевидео, Бог те видео". Предпремијера је била заказана за 18.12.2010. године у сали биоскопа „Tuckwood", а одмах након пројекције присуствовали смо и конференцији за новинаре где смо могли из „прве руке" да чујемо разне занимљиве детаље и анегдоте са снимања. О филму су причали редитељ Драган Бјелогрлић и главни глумци Сергеј Трифуновић, Војин Ћетковић, Нина Јанковић и Предраг Васић који је и наш школски друг.

Седели смо „раме уз раме" са најпознатијим српским новинарима и слушали како главни актери овог догађаја стрпљиво и уз доста хумора одговарају на њихова питања, али саме нисмо имале храбрости да нешто питамо. Питања су се ређала једно за другим и у једном моменту смо ипак смогле снаге да подигнемо руку. Пеђа Васић се толико изненадио када је схватио да му се обраћају представнице његове школе да није ни обратио пажњу на наше питање. У моменту се није знало ко је више збуњен, он или ми. То је подстакло и друге да се прикључе нашем разговору тако да су се на крају сви у сали смејали и причали са нама.

Када се конференција завршила, у холу биоскопа „Tuckwood" имали смо прилику да бар на кратко у опуштеној атмосфери поразговарамо са члановима тима који су радили на филму. Пеђа Васић је био одушевљен нашим доласком и пријатно изненађен подршком коју има од стране својих другова из школе.

Овај догађај ће нам заувек остати у сећању и то не само као новинаркама већ и као двема девојчицама које су захваљујући својој школи и другу који је веома талентован глумац имале прилику да један филм одгледају прве у граду, да поразговарају са веома познатим глумцима и тако проведу један незабораван дан.

Писале:
Исидора Пејчиновић и Невенка Ного

ПРЕМИЈЕРА ФИЛМА

„МОНТЕВИДЕО, БОГ ТЕ ВИДЕО"

Другари из одељења младог глумца Предрага Васића, поједини ученици из Ученичког парламента и чланови новинарске секције 20. децембра 2010. године ишли су на премијеру филма „Монтевидео, Бог те видео". Наставница математике Александра Даниловић, наставница музичког Данјела Вучковић и педагог школе Ана Ћирјанић биле су на премијери заједно са ученицима. Београдска премијера филма одржана је у Сава центру у 18 часова.

Ова филмска прича говори о формирању домаће репрезентације пред почетак првог светског првенства у фудбалу 1930. године. Описано је време када се није живело од фудбала, већ за фудбал. Интересанта прича о фудбалским и љубавним подвизима јунака неког другог времена, сјајан избор глумаца, све су то разлози због којих можемо рећи да ће ово бити један од најгледанијих филмова у овој сезони.

Свим ученицима филм је био веома занимљив. Наравно, филм им је био интересантнији зато што једну од главних улога тумачи звезда ОШ "С. Г. Митраљета" дванаестогодишњи Предраг Васић. Ученица Јелена Алексић је након пројекције филма Пеђи уручила цвеће. Свим гледаоцима било је веома лепо гледати када су се на крају филма сви глумци поклонили више пута и изашли на сцену са широким осмехом!

Валентина Тошић

Редитељ филма Шишање - Стеван Филиповић у ОШ „Светислав Голубовић Митраљета“

Сви волимо да гледамо филмове. Неко воли романтичне филмове, неко комедије, неко, пак, воли трилере или научну фантастику, неко хороре, а неко епску фантастику. Постоји много различитих жанрова филмова да је немогуће да нема ниједног који ће нам се свидети.

Актуелни филм Шишање је политичког жанра са посебном поуком коју има за младе људе и многима се свидео. Радња филма дешава се у Београду, у садашњости, а главни лик је Новица, средњошколац са вијугама као створеним за математику. Међутим, ако погрешимо на једном минусу, пропао нам је задатак. Новица је погрешио на једном „великом минусу“ и пропао му је, не само задатак, већ и цео живот...

Редитељ овог филма који је постигао велики успех пред домаћом публиком, Стеван Филиповић, гостовао је у нашој школи 16. марта 2011. године.

Одржао је јавни час на тему настанка филма и свих ствари које се дешавају иза камере.

Предавање је започео причом о људима који учествују у самом процесу стварања филма. Од свих људи који се налазе иза камере навели смо сценаристу, који пише радњу филма, редитеља, који је организатор свега осталог. Да би нам боље објаснио улогу редитеља у филму, Стеван нам је као пример навео селектора у репрезентацији. Рекао је да редитељ може променити нешто што му се у филму не свиђа, да може додати нешто што у почетку није било у плану. Рекао је и да редитељ бира глумце који ће играти неку улогу у филму. Поред редитеља и сценаристе навели смо и сценографа, костимографа, шминкера, камермане...

Неко време смо разговарали и о специјалним ефектима. Стеван нам је испричао причу о почетку његове каријере, а затим смо се вратили на филм Шишање. На крају нам је Стеван поручио да никада не треба да погрешимо на том једном „минусу“ на ком је Новица погрешио и да, чак, и ако погрешимо, дамо́ све од себе да исправимо ту грешку. Филм Шишање носи поуку супротну од саме радње филма и свако ко је одгледао овај филм има веће шансе да избегне „незгодни минус“ и задатак уради тачно.

Писале: Невенка Ного и Исидора Пејчиновић

Редитељ филма „Шишање“ Стеван Филиповић, који је 16. марта 2011. године одржао јавни час у нашој школи омогућио нам је још једно изненађење. Остварио нам је жељу и у школу довео глумца Николу Ракочевића!

Интервју са НИКОЛОМ РАКОЧЕВИЋЕМ

45минута: Где си рођен?

Рођен сам у Крагујевцу, тачније у једном селу близу Крагујевца, у Милошевцу. Када сам долазио у Београд, био сам пресрећан. Седео сам у аутобусу и зурио кроз прозор. Сваког дана долазио сам кући са срцем пуним утисака. Све ме је одушевљавало.

45минута: Како си се понашао у нашим годинама? Да ли си био штребер?

У вашим годинама правио сам свакакве глупости, не желим ни да се сећам какве. Колико год да правите глупости, а сигуран сам да их правите, важно је да имате чисто срце. Ви доживљавате овај свет на много лепши и осећајнији начин него одрасли људи. Био сам одличан ученик, али сам се дружио са ђацима који нису били примерни. Они ме нису прозивали. Устајао бих рано ујутру и учио. Учење би било готово до поднева, па сам могао да се играм остатак дана.

45минута: Када си се први пут заљубио?

Први пут сам се заљубио у седмом разреду. Једног дана отишли смо са школом у Шумарице. Тамо се сваког првог октобра људи подсећају на стрељање ђака. Ми смо били још млади и нисмо знали шта тачно значи стрељати некога. Тамо смо ишли да се мувамо са девојчицама. Десила се несрећа. Неки мушкарац је убио неку жену. Ту сам случајно прошао кад сам се враћао кући. Мислио сам на Невену. Код куће су ме родитељи питали како је било. Био сам опседнут Невеном. Отишао сам у собу и легао у кревет. Када је моја мајка схватила да сам прошао поред места несреће, помислила је да сам доживео тешку трауму. Сваких пет минута је улазила у собу, питала ме да ли сам добро и проверавала да ли имам температуру. Ометала ме је у размишљању о Невени. Рекао сам јој да ме пусти и изађе из собе, да размишљам о нечему. Размишљао сам о Невени.

45минута: Шта се десило са Невеном?

Нажалост, све моје велике љубави су ме оставиле!

45минута: Како се звао први филм у коме си глумио?

Свој први филм радио сам са Павлом Лазићем. Павле је наш млади редитељ. Жао ми је, али заборавио сам како се филм зове. Први филм у ком сам имао главну улогу звао се „Улични ходач“ и то је веома значајан филм за моју каријеру. Тада сам схватио какао треба да се глуми на филму.

45минута: Зашто се филм „Шишање“ зове „Шишање“?

Мала деца не воле да се шишају, јер је коса део њиховог тела, и она се плаше да ће их то болети, да ће их фризер осакатити. То је страх од смрти. Новица, младић чијим животом се филм бави, имао је тај страх. Када се ошишао, осакатио је себе.

45минута: Која је идеја филма?

Идеја филма је да прикажемо све негативно. Новица је упропастио себи живот. Променио се тако што се једног јутра пробудио мислећи да је створен да одузме живот другом човеку. Осетио је моћ, помислио је да је Бог и да може да учини све. Новица је, пре свега, негативан лик. Нико не би требало да мисли да је он сладак, али постоје и такви. Циљ овог филма је да покажемо младима какви не треба да буду.

45минута: Дај нам неки добар савет.

Најбољи савет је да се бавите правим послом из правог разлога. Постоји пуно начина да се стекне популарност. Она може да се стекне учешћем у риалити програмима. Ако желите да се, на пример, бавите глумом, онда бирате тежи пут - факултет, учење текстова напамет... Најважније је да вас нешто мучи, да имате потребу нешто да кажете, да покажете своја осећања, ако желите да се бавите уметношћу. Чиме год да се бавите, битно је да то радите на прави начин.

45минута: Малопре си рекао да постоје два пута до славе, тежи и лакши. Који пут би ти изабрао да си у нашим годинама?

Био сам у вашим годинама и између мог и вашег ђачког доба нема пуно разлике. Једина разлика је у томе што су информације сада више доступне. Односи су исти. Имао сам један дупли касеташ са којим сам имао доста мука. Да бих једну песму научио напамет, прво сам морао да позајмим касету од друга, преслушам песму, пустим песму поново, запишем реч, пустим поново, запишем реч... За то ми је било потребно осам сати, односно два дана, и онда је некако научим напамет, и будем поносан на себе, а ви све то за два минута скинете са интернета.

Радила: Емилија Медић

ПРВИ МИТРА ТУРНИР ДРУШТВЕНИХ ИГАРА

У ПЕТАК, 1.4.2011. У 18 ЧАСОВА У НАШОЈ ШКОЛИ, У ОРГАНИЗАЦИЈИ ВРШЊАЧКОГ ТИМА, ОДРЖАН ЈЕ ПРВИ МИТРА ТУРНИР ДРУШТВЕНИХ ИГАРА.
НА ТУРНИРУ ЈЕ БИЛО РАЗНИХ ИГАРА И ДОСТА УЧЕСНИКА

КАРТЕ(РЕМИ) :
1. група :
Милица Тодоровић
Ивана Божић
Рајко Зукановић
2. група:
Јана Ромчевић;
Душан Ромчевић
Јелена Томашевић
Милица Зукановић

ТЊИСТЕР ФИНАЛИСТИ:
Јована Дукић
Марија Ђурић
Игор Вученовић

МОНОПОЛ:
Тијана Бурсаћ
Лука Маринко
Стефан Ненадић
Чедо Вучић

РИЗИКО:
Стефан Мрђен
Драгана Арнаут
Небојша Пеовић
Игор Радовић

Свака друштвена игра је била у посебној учионици. У свакој учионици је било смеха, радости и дружења. Наставници који су дошли да прате турнир надгледали су учеснике и, надамо се, уживали у њиховој игри. Надамо се да ће овај турнир наставити да се одржава и да ће постати традиција наше школе.

Татјана Којић VI-2

ЕВИДЕНТИРАНО У ОСНОВНОЈ ШКОЛИ „СВЕТИСЛАВ ГОЛУБОВИЋ-МИТРАЉЕТА" БАТАЈНИЦА
Бр. инвентара 811

ХУМАНИТАРНА АКЦИЈА „ДЕЦА ДЕЦИ"

На предлог вероучитеља Петра Петровића Ученички парламент је покренуо и орѓанизовао акцију прикупљања помоћи за децу без родитељског старања. Ученици који похађају наставу Грађанског васпитања укључили су се у организацију и реализацију целе акције. Већина ученика је узела учешће у овој акцији и прикупили смо одећу, средства за хигијену, играчке и слаткише за децу која немају среће да живе са својим родитељима из различитих разлога.

Пошто смо контактирали Дом за децу без родитељског старања у Звечанској бр. 7 и добили њихову сагласност да им представници наше школе лично уруче помоћ, обратили смо се писменим путем Градском саобраћајном предузећу Београд да нам помогну и превезу нас до Звечанске. Наишли смо на велико разумевање код људи у ГСП-у и овим путем се захваљујемо господину Славену Тици, директору, госпођи Маји која је била координатор испред ГСП „Београд" и наравно, возачу који нас је возио у Звечанску и назад.

Све одељенске заједнице ученика 5 – 8. разреда потрудиле су се да прикупе што више помоћи, а приликом паковања велику помоћ и подршку пружиле су ученице које похађају наставу Грађанског васпитања као и наставнице Ивана Пушица, Мирјана Новаковић и медијатекарка Маја.

С нестрпљењем се ишчекивало ко ће бити у екипи од 20 ученика, колико је требало да оде у посету деци у Звечанској и однесе помоћ коју смо прикупили. Како је интересовање међу ученицима било огромно, а неки су поред свега показали упорност и истрајност у намери да ипак оду у посету, тако је у уторак, 8. априла 2011. године у 8 часова пут Звечанске кренуло чак 33 ученика и 5 наставника. Били су то ученици који су чланови Ученичког парламента, Вршњачког тима или се истичу својим радом на верској или настави грађанског васпитања.

Када смо стигли, видели смо пуно деце која су напуштена и без родитеља. Било нам их је јако жао, јер они нису као и сва остала деца која имају подршку родитеља у сваком тренутку. Зато смо одлучили да им посветимо своје слободно време и пажњу која је неопходна сваком живом бићу. Играли смо се са њима, клацкали, љуљали и причали. Касније смо ушли у једну велику салу где та деца бораве један део свог дана, а унутра су били пакетићи које смо им донели. Било нам је веома драго када смо видели колико су се обрадовали и што смо их тог дана усрећили. Растанак је био емотиван, било је и суза, али и радости што смо их усрећили макар и на неколико сати.

Надамо се да ћемо и надаље сви заједно учествовати у оваквим и сличним акцијама и пружити подршку онима којима је она заиста потребна.

Марија Војнић, Тијана Ловрић, Јована Ђорковић и екипа која је била у Звечанској

МАТЕРИЦЕ

Налазимо се у времену дубоке духовно-моралне кризе, када је у поремећеном систему вредности пољуљан основни темељ друштва и државе. Неопходно је указати на значај хришћанских обичаја и празника код Срба, којих се немарно одричемо, а кроз које би требало неговати породицу.

Уместо да родитељи усмере дете у беспуту размрежених путева, исконским вредностима, чувајући веру и традицију наших предака, ради свог идентитета, деца се сама строје вођена Светосавским благословом.

Дивно је било видети тога јутра децу ОШ „Светислав Голубовић Митраљета" како ужурбано корачају, водећи Мајке ка Богородичином храму у Батајници, како би прославили празник Материца. Празник родитељства и материнства је ујединио цркву, породицу и школу у прикладном програму који су ученици верске наставе Мајкама приредили, у продужетку Свете Литургије. Обичај везивања Мајки је жеља да се вежемо једни за друге, како бисмо направили нераскидиву везу, породичну и Литургијску Боголику заједницу.

Има ли лепшег начина да се припремимо за Божић?! Ми, Српчићи, Мајчински благослов, љубав, нежност и топлину узвраћамо неизмерном захвалношћу.

Били смо дужни свему, ради Пресвете Мајке Божије, Мајки светитеља, Мајки косовских јунака, Мајки палих војника, Мајки наших предака, Мајки наших савременика и потомака, и свих Мајки које не знају, не осећају потребу или су овај свети празник замениле 8. мартом.

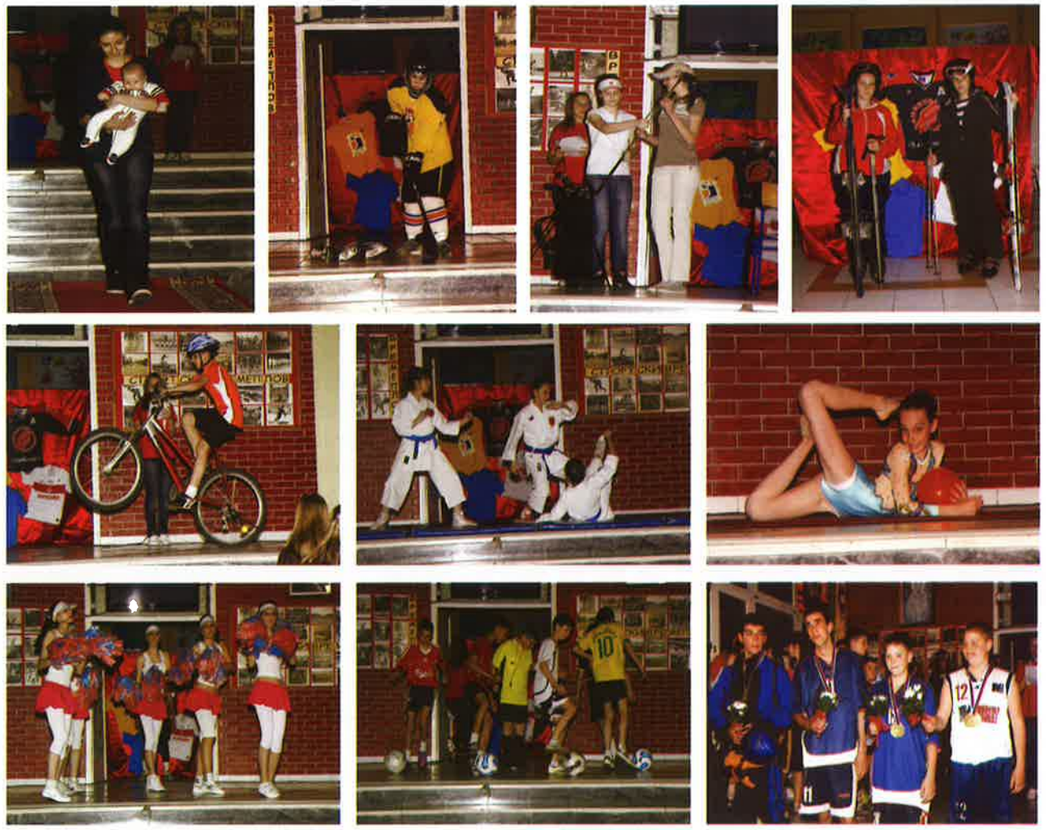
Вероучитељ , Петар Петровић

БРЖЕ, ВИШЕ, ДАЉЕ, ЈАЧЕ

Већ неколико година уназад, наша школа је у самом врху спортских такмичења како на општинском, тако и на градском и републичком нивоу. Управо зато, идеја која је потекла од самих ученика, да не морају увек на ревији да буду хаљине, него би могли да прикажемо и спортску опрему, наишла је на добар пријем код „организационог одбора“. Спортисти, садашњи и будући ученици наше школе, свакако заслужују, не само честитке за њихове успехе, већ и за подршку и промоцију спорта.

Од идеје до реализације је трновит пут, то одлично знају сви који су учествовали на било који начин. Проба се милион пута, поправља, преправља „у ходу“, неко заборави, па не дође на пробу, неко је на тренингу, а неко умисли да је звезда, па једноставно очекује да га сви редом моле. И тако измислисмо читав перформанс са 30-ак спортова, углавном олимпијских, додамо олимпијску заставу, медаље, чирлидерсице, рагбисту, хокејаша, стрелце, падобранца...

У вечерњим часовима, 15. априла 2011. у нашој „Спорстској арени“ угостили смо Вуковић Александра из хокеј клуба „Таш“, стрелце из стрељачког клуба „Јединство“ из Старе Пазове, џез балерине балетског студија „Степ“ из Батајнице као и Теодору В, ритмичарку спортског клуба „Ритам“ из Земуна. Сви они, заједно са 70 ученика наше школе покушали су да дочарају неки од спортова.

Овога пута тренери су били наставници физичког васпитања Данијела Толимир, Игор Војновић и Маниша Вукмировић, Ана Ћирјанић, педагог, и моја маленкост (морао је неко и да зановета, приговара, опомиње и сл.). Изложбу је поставила наставница Љиљана Комазец и била је у сваком тренутку веееееелика подршка свима нама. Као и увек, за моралну и сваку другу подршку били су задужени теткице, домари и директор школе Стево Јањанин.

ЗАХВАЉУЈЕМ СЕ СВИМ ГОСТИМА, УЧЕНИЦИМА И КОЛЕГАМА НА САРАДЊИ КАО И РОДИТЕЉИМА КОЈИ СУ ИМАЛИ РАЗУМЕВАЊА ЗА НАШЕ ДУГОТРАЈНЕ ПРОБЕ.

Александра Даниловић

МАЛИ ФУДБАЛ 2009/2010.

Веома мало људи на свету талентовано је за спорт, а нарочито за фудбал. Још мање је девојака које у себи носе дух једне фудбалерке.

У нашој школи девет девојака су заслужиле ту титулу:
1. Деспенић Анђела (голман)
2. Чанковић Јелена (капитен)
3. Краговић Марија
4. Јанковић Александра
5. Ковачевић Кристина
6. Граовац Сара
7. Опачић Марија
8. Рацић Сара
9. Џабурски Мирјана

Ове девојке од 5.разреда заједно играју утакмице и освајају награде.

Школске 2009/2010. г. биле су веома успешне. У напетом и веома тешком такмичењу покупиле су све медаље, пехаре и дипломе. Освојиле су прво место на општинском, градском, међуградском и републичком такмичењу.

Већина утакмица играна је на вештачкој трави, изузетак је финална утакмица која је играна у Хали спортова у Инђији. Утакмице су игране 4+1 што значи да су у свакој утакмици играле четири девојке плус голман.

Професорка физичког и њихов тренер Данијела Толимир, Јелену Чанковић издваја као најбољу играчицу. Јелена веома дуго тренира фудбал и у свом клубу је једина девојка. Првих неколико утакмица играно је без ње. Због ове чињенице тим је био веома забринут. Међутим, остале играчице доказале су да су довољно добре и без капитена.

Фудбалски савез Србије је овим девојкама, због изванредних резултата, доделио путовање у Црну Гору. Девојке су три дана гостовале у Херцег Новом. Тамо су играле пријатељску утакмицу против екипе из Црне Горе. Играчице противничког тима биле су старије и много увежбаније, па је наш тим изгубио.

Ове девојке су понос наше школе и ми, ученици, никада нећемо заборавити њихов успех.

Писале:
Невенка Ного и Исидора Пејчиновић

РЕЗУЛТАТИ СА ОПШТИНСКОГ ТАКМИЧЕЊА У АТЛЕТИЦИ ШК. 2010/11. ГОДИНЕ

УЧЕНИЦЕ V и VI разред
II МЕСТО ЕКИПНО
Стефановић Александра V3 - 100м
Поповић Тамара VI4 - 300м (II место)
Божић Ивана V3 - 600м
Дукић Јована V3 - скок у даљ (III место)
Алавања Ружица V2 - бацање кугле (III место)

ШТАФЕТА 4x100м (III место)

Стругаловић Бојана V4
Алавања Ружица V2
Зукановић Маша V1
Стефановић Александра V3

УЧЕНИЦИ V и VI разред
III МЕСТО ЕКИПНО
Јовановић Огњен - 100м
Мишић Алекса VI2 - 300м (III место)
Ђурлан Сергеј VI4 - 600м (II место)
Ромчевић Алекса VI1 скок у даљ
Четник Марко V2 - бацање кугле (II mesto)

ШТАФЕТА 4x100м

Мишић Алекса VI2
Ђурђевић Лазар VI2
Јовановић Огњен VI4
Борковић Алекса V2

УЧЕНИЦЕ VII и VIII разред

Чавић Уна VIII4 -100м
Грујић Маја VII1 - 300 м
Напрта Мануела VII3 - 600м (I место)
Билинац Марина VII3 - скок у даљ
Стијеља Драгана VII1 - бацање кугле (II место)

ШТАФЕТА 4x100м (III место)

Напрта Мануела VII3
Чавић Уна VIII4
Стијеља Драгана VII1
Билинац Марина VII3

УЧЕНИЦИ VII и VIII разред

II МЕСТО ЕКИПНО

Зукановић Милош VIII3 - 100м
Петровић Жарко VII2 - 300м (III место)
Савић Милош VIII2 - 800м (II место)
Красић Душан VII1 - скок у даљ (II место)
Лапчевић Ренато VIII 3 - бацање кугле (I место)

ШТАФЕТА 4x100м (I место)

Катић Виктор VII4
Петровић Жарко VII2
Красић Душан VII1
Ђурић Лука VII5

Сви првопласирани појединци и екипе ће 9.5.2011. године учествовати на градском такмичењу у атлетици на партизановом стадиону. Победницима честитамо!

Ученик Душан Красић је на СВЕТСКИМ ИГРАМА МЛАДИХ у Анкари скоком у даљ (5.66 м) освојио 4. место.

ПРВЕНСТВО ШКОЛЕ У СТОНОМ ТЕНИСУ

Од 06 - 10. фебруара 2011. одржано је првенство школе у стоном тенису. Учествовало је 53 ученика од петог до осмог разреда. Мечеве је организовао и судио наставник Маниша Вукмировић. Приказан је одличан тенис, а пласмани по разредима изгледају овако:

ПЕТИ РАЗРЕДИ :
1. место ПЕТРОВИЋ АЛЕКСА
2. место БЈЕЛОБРК СТРАХИЊА
3. место ЧЕТНИК МАРКО

ШЕСТИ РАЗРЕДИ:
1. место РАЦИЋ СРЂАН
2. место АРНАУТ АНДРИЈА
3. место ЈОВАНОВИЋ СТЕФАН

СЕДМИ РАЗРЕДИ:
1. место ЖИКИЋ МИЛОШ
2. место БАЈИЋ ДУШАН
3. место ЧИКОШ ВЛАДИМИР

ОСМИ РАЗРЕДИ:
1. место АРАМБАШИЋ МАРКО
2. место КОСТУР ЈОВАН
3. место ШКРБИЋ ЈАНКО

ДЕВОЈЧИЦЕ:

1. место ЈОВИЧИЋ МАРИЈА
2. место ЛОВРИЋ ТИЈАНА
3. место ЗУКАНОВИЋ МАША

ДИЗНИЛЕНД - Disneyland

Дизниленд (Disneyland) је забавни парк Волта Дизнија. Паришки Дизниленд (Disneyland Resort Paris) се налази у предграђу Париза. Састоји се од два засебна дела: Дизниленд парка (Disneyland park) и Дизнијевог студија (Walt Disney studios). На самом улазу у Дизниленд парк налази се Дизниленд хотел. У истој улици (Main Street U.S.A.) су смештене продавнице, посластичарнице, ресторани и кафеи. Остатак парка је подељен на четири зоне - Adventureland, Frontierland, Fantasyland и Discoveryland. У оквиру парка налазе се возићи, зачарана Снежанина шума, замак из бајке, кућа страха, брод за крстарење, летелице и свемирски бродови, гусарске пећине, итд. Дизнијев студио је мањи и у њему су све вожње везане за игране филмове. Такође, у њему се налази и биоскоп, као и бројни ресторани и продавнице. У оба парка се играју уличне представе, а увече главном улицом пролази поворка са Дизнијевим јунацима. Постоји и Дизни село (Disney vilage) у које је улаз бесплатан.

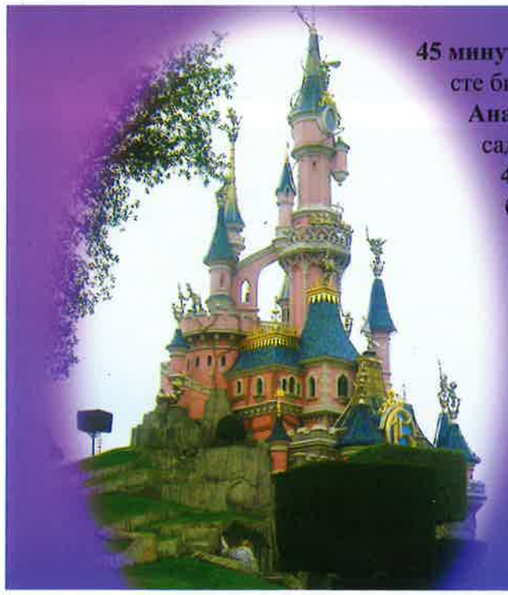
Ана Тешић, библитекар

45 минута: Да ли можете да нам опишете шта све има у Дизниленду?

Ана: Дизниленд се састоји од четири тематске земље. Свака земља је везана за неку тему или део света. Прва земља је везана за дивљи запад, друга за нова открића, трећа је земља авантура, а четврта је земља бајки.

45 минута: Шта Вам се највише допало током боравка у Дизниленду и због чега?

Ана: Највише ми се допала понуда различитих садржаја. Зато што свако може да пронађе оно што му се допада и да испуни своју жељу.

45 минута: Који Вам је био омиљени цртани јунак када сте били мали?

Ана: Имала сам више омиљених ликова и не могу сад да издвојим најбољег лика.

45 минута: Које је место, по Вашем мишљењу, боље - Аквaленд или Дизниленд и зашто?

Ана: Мени се више допада Дизниленд, јер развија машту.

45 минута: Да ли бисте поново посетили Дизниленд ако Вам се укаже прилика за то и због чега?

Ана: Наравно да бих поново посетила Дизниленд, а волела бих да обиђем и амерички Дизниленд . Увек је лепо доживети авантуре које Дизниленд нуди.

Радиле:
Јована Дукић V-3
Бранислава Драганов V-3

ШТА ПОКЛОНИТИ ДРУГАРИЦИ ЗА РОЂЕНДАН?

Зашто толико много људи мисли да ће се скупљи поклон више свидети слављенику?! Уз помоћ наше мале анкете, откривамо вам какав поклон машта да добије слављеница...

Уколико се добро дружите са слављеницом, лако ћете пронаћи неки добар поклон. Али важно је да слушате. Можда ће вам другарица рећи да хоће да одгледа један филм или да жели да прочита неку књигу, у том случају, очигледно је шта ћете јој купити. Али шта урадити ако нисте слушали или, можда, ваша другарица није причала о оваквим стварима?

- Вашој другарици не морате поклонити материјални поклон. Можете да позовете друштво које она воли и заједно одете у биоскоп или пицерију.
- Знате да ваша другарица обожава животиње - идите у зоо врт и лудо се забавите или јој купите кућног љубимца.
- Ако бисте радије да купите неки материјални поклон, препоручујемо неке слатке минђушице, парфем или неку мекану плишану играчку...
- Можете купити свеску и њу ишарати порукицама, сликама и писати о вашим несташлуцима, о првој симпатији, о првом бежању са часа...

Уколико се заиста добро дружите са слављеницом, сами ћете знати шта ваша другарица воли и шта жели да добије за рођендан.

Исидора Пејчиновић, VI-2

КАКО ДО СВИХ ПЕТИЦА?!

5

1. Пажљиво слушај наставника на часу, тако ћеш имати више слободног времена код куће.
2. Подвлачи разним бојама најважније ствари из текста - лакше ћеш их запамтити.
3. Редовно учи сваку лекцију, не дозволи да ти се нагомилају.
4. На часу питај наставника шта ти није јасно. Не постоје глупа питања, постоје само глупи одговори.
5. Пред контролни задатак распитај се код других ученика који су имали контролни какви су све задаци били. Можда неће бити исто, али слично вероватно хоће.
6. Допунска настава није само за ученике који имају јединице и двојке. Није блам отићи, ако ти нешто није јасно. Наставник ипак не може теби, једном ученику, на редовном часу да посвети довољно времена да се решиш те недоумице.

*** На школу гледај увек позитивно. Немој да размишљаш само о контролним и писменим задацима .**
Буди свестан/свесна да се у школи дружиш, играш, забављаш!

Валентина Тошић VI2

Наставници, прескочите ову страну...

...ПУШКИЦЕ!

Ниси научио/ла све лекције, не можеш да запамтиш. Немаш времена да научиш. Хвата те паника. О, да! Питаћеш маму да те пусти да не идеш у школу! Грр... Неће да те пусти. Не вреди, контролни мораш да радиш! Како се раније ниси сетио/ла... ПУШКИЦЕ!
Хмм...Пушкице! Труди се да их не користиш често, али кад се мора, мора се!

Ево, неколико савета:

1. На папир напиши све податке и стави га на столицу на којој седиш. Када наставник није у близини помери колено и ето, знаћеш да урадиш контролни.
2. На гумицу за брисање напиши најважније ствари.
3. Овога пута податке напиши на марамици. Узми пакетић марамица и као мучи се, јер не можеш да извучеш једну од њих. Док је извлачиш, погледај на марамицу на којој ти све пише. Наставник сигурно неће посумњати. ПАЗИ!
4 Напомени редара да не обрише добро таблу, јер ако је табла одлично обрисана појављаје се сенка и откривен/а си!

Валентина Тошић VI/2

УСКРШЊИ БАЗАР

21. 4. 2011.

Као и претходних година уочи пролећног распуста учитељи и ученици 4. разреда и Ученички парламент организовали су Ускршњи базар. У четвртак, 21. априла 2011. године од 11-13 часова школско двориште обасјано пролећним сунцем је процветало од мноштва шарених рукотворина ученика свих узраста, дечије граје, смеха, музике, родитеља, намерних и случајних пролазника.
Одељења млађих разреда брижљиво су намештала своје штандове како би привукли пажњу што већег броја посетилаца. Осликана ускршња јаја свих величина и направљена од најразличитијих материјала била су изложена посетиоцима али и оку и суду петочланог жирија, састављеног од представника Ученичког парламента:
Марина Билинац, Јана Ромчевић, Јована Ровић, Александар Матијевић и Стефан Нешковић.
Жири је имао тежак задатак, али су га чланови схватили озбиљно и стрпљиво и студиозно погледали сваки штанд и свако јаје пријављено за такмичење. Након дужег жирирања донели су одлуке о по 3 најлепше осликана ускршња јајета у сваком разреду:

категорија	1. место	2. место	3. место
I разред	Андреј Поповић I2	Ивана Билинац I1	Роберт Ђурин I5
II разред	Анђела Михајловић II2	Драгана Миланковић II4	Катарина Марчетић II4
III разред	Тамара Кнез III5	Тамара Толимир III2	Ивана Вишекруна III3
IV разред	Анђела Ракић IV1	Дуња Нешковић IV4	Емилија Корлат IV3
Најлепши штанд	IV 3	IV 2	I 1

ЛАПСУСИ

Наставница географије: „Зашто се звезде не виде дању?"
Наставница српског језика: „Симбол је сова мудрости".
Наставница енглеског језика: „Ти имаш предугачак језак".
Наставница српског језика: „У следећим пословима подвуци заменице".
Наставница историје: „Фреска се слика на свежем материјалу"
Ученик: „Највеће полуострво на свету је Албанија".
Ученик: „Стални домаћин говеђе пантличаре је свиња, а прелазни човек".
Ученик: „Сестрин син сестричина".
Ученик: „Субота је сваке суботе".
Ученик: „Субота је сваког дана".
Наставница: „Шта је христовуља?"
Ученик: „То су мошти неког светитеља!"
Наставница: „Јеси ли ти уопште чуо за Стефана Немању?"
Ученик: „Нисам, не иде он са нама у разред".

Срећа

Срећа је велика врећа,
пуна шарених балона и
медених бомбона.
Срећа је велика врећа,
пуна дечијег смеха и
лепих успомена.
Не смемо дозволити врећи
да дође до литице неке
и проспе срећу нашу и
проспе наше успомене.
Као и шарене балоне
и медене бомбоне.

Сара Павлица III-1

Срећа

Срећа је потребна сваком човеку,
Срећа је потребна сваком на свету.

Срећа је када си здрав и снажан,
Срећа је када знаш да си некоме важан.

Срећа је имати много пријатеља,
И када ти се испуни лепа жеља.

Срећа је имати за нешто дара,
И не разочарати доброг другара.

Срећа је помагати своме другу,
Срећа је не осећати никада тугу.

Срећа је кад волиш неког, и кад тебе воли неко.

Ања Катић III-1

Срећа

На све стране
мисли лете,
баш си срећан,
мисли свете!
Срећа је за ђака
петица свака,
срећа је за зеку
кад добије шаргарепу.
Срећа је кад нађеш
детелину с четири листа
и кад сунце
јаче заблиста.
Срећа је другарство,
веселье и игра,
срећно је срце
које друга има.
На све стране
мисли лете,
баш си срећан,
мили свете!

Ања Јеловац III-1

МАЛЕ СВЕЗНАЛИЦЕ

ШТА ЗНАЧИ РЕЧ?

МАШТА?
- То је када неко мисли.

ДУХОВИТОСТ?
- Духовитост је када си сигуран да нешто знаш.
- Када си духовит према некоме.

МАНЕКЕН?
- Менекен је када мушко и женско заједно плешу.
- Када неко представља гардеробу.

СКУПШТИНА?
- Скупштина је скупштина.

ВЕНЧАЊЕ?
- То је када се жена и мушкарац удају један за другог.

РОДБИНА?
- Родбина је биће.

СЕКРЕТАРИЦА?
- Она чисти.
- Њој треба да има новца.
- То је жена која чува документ.

КУЋИШТЕ?
- Кућа.

МИКРОСКОП?
- Ствар којом гледамо време.

МАТИЧАР?
- Матичар је онај што поправља компјутере.
- Он жени.

БУДУЋНОСТ?
- То је нешто што је било.

ГЛОБУС?
- То је решавање питања.
- Велики телескоп

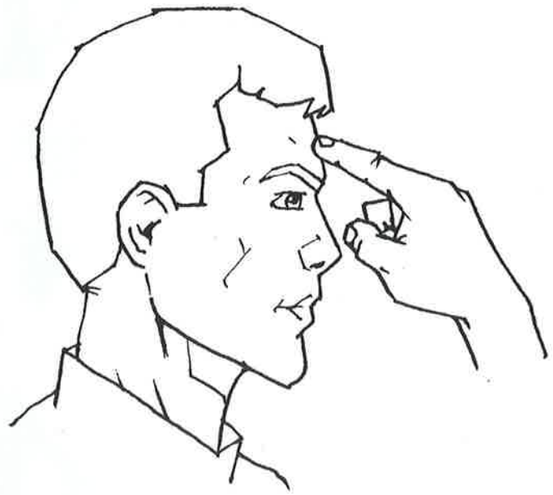

У К Р Ш Т Е Н И Ц А

1. У нашој школи већ је постао традиција, одржава се сваке године ... (фестивал)
2. После другог часа је ...
3. Ко чисти школу?
4. Колико је до сада изашло бројева часописа *45 минута*?
5. У којој улици се налази наша школа ?
6. Предмет који се добија у седмом разреду је ...
7. Ученици највише воле дуги летњи ...
8. Наша школа се придружила пројекту ...
9. Како се зове такмичење из књижевности за млађе разреде ?
10. Ко организује скоро сва дешавања у нашој школи?
11. Име и презиме директора наше школе је ...
12. У школи имамо и ... тим против насиља.
13. Сваке године, лети, у дворишту наше школе одржава се меморијални турнир...
14. Предмет који се добија у шестом разреду је ...
15. Постоји разлика између професора и наставника, али већина наших ... су професори.
16. У нашем часопису увек се нађу ... наставника и ученика,
17. 1969. - година када се отворила наша школа. Који је то век?
18. Светислав Голубовић...

_ _ _ _ Ч _ _ _ _ _ _ _ _ _
_ Е _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
_ _ Т _ _ _ _
_ Р _
Д _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
_ Е _ _ _ _
_ _ С _ _ _ _
_ _ _ _ _ Е _ _ _ _ _ _ _
_ _ Т _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
_ _ _ _ _ П _ _ _ _ _ _ _
_ _ Е _ _ _ _ _ _ _ _
_ _ _ _ _ _ _ Т _ _
М _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
_ _ _ И _ _
Н _ _ _ _ _ _ _ _ _
_ _ _ _ У _ _
_ _ _ _ _ _ _ Т _
_ _ _ _ _ _ _ А

Валентина Тошић VI2

УСПЕХ НАШИХ УЧЕНИКА НА ТАКМИЧЕЊИМА

СПОРТ:

18.11. - Организовано Општинско такмичење у малом фудбалу за ученике четвртог разреда у хали Пинки-Земун. Ученике водила на такмичење учитељица Дуња Трајковић. Наши ученици су освојили - **4. МЕСТО**

25.11.- Организовано Општинско такмичење између четири ватре за ученике трећег и четвртог разреда у хали Пинки-Земун. Ученике водила на такмичење учитељица Драгана Ђурић. Наши ученици су освојили - **1. МЕСТО**

01.12.-Организовано Општинско такмичење на полигону спретности за ученике првог и другог разреда у хали Пинки у Земуну. Ученике водила на такмичење учитељица Весна Бољановић. Наши ученици су освојили - **3 . МЕСТО**

КОШАРКА:		
Девојчице	5. и 6. разред	3. место - општинско такмичење
Девојчице	7. и 8. разред	1. место - општинско ткмичење
ОДБОЈКА:		
Девојчице	5. и 6. разред	1. место - општинско такмичење
		2. место - градско такмичење
Девојчице	7. и 8. разред	1. место - општинско такмичење
Дечаци	7. и 8. разред	1. место - општинско такмичење
ФУДБАЛ:		
Девојчице	5.и 6. разред	3. место - општинско такмичење
Девојчице	7.и 8. разред	3. место - општинско такмичење
Дечаци	7.и 8. разред	3. место - општинско такмичење

- **Пливање** у категорији 7. и 8. разреда, девојчице: Милица Говедарица – **1. МЕСТО** на градском такмичењу
- Награду на **ликовном конкурсу**, на тему – *лик Цара Лазара* - освојили су:
  Никола Миланковић 4. разред
  Шурлан Ведран 7. разред
  Каблар Андријана 7. разред
- **Физика**

Ученика припремао и на такмичење водио настабник Симо Васић.
Милош Грубор, 8. Разред, 48 бодова – Похвала на општини, учешће на граду

27.02. организовано је Општинско такмичење из **Француског језика** у ОШ "Горња Варош" у Земуну. Ученике на такмичење водила проф. Новаковић Мирјана.

Сара Рацић, 8. Разред	33 бода – 3. МЕСТО
	45 бодова - 1. МЕСТО У ГРАДУ
Стефан Ђорђевић, 8. разред	33 бода – 3. МЕСТО ОПШТИНА, УЧЕШЋЕ НА ГРАДУ

27.02. организовано је Општинско такмичење из **Биологије** у ОШ "Светозар Милетић". Ученике за такичење припремали и водили проф. Јелић Топалић Младенка и Васић Ђурђевски Весна.

(Ментор проф. Васић Весна)

7. разред

Марија Милошевић	91 бод 1. МЕСТО, УЧЕШЋЕ НА ГРАДУ
Никола Мајиновић	92 бода 1. МЕСТО, УЧЕШЋЕ НА ГРАДУ
Зукановић Милица	81 бод 2. МЕСТО

(Ментор проф Јелић Младенка)

Милица Веселиновић	88 бодова 2. МЕСТО
Здравка Тривановић	90 бодова 3. МЕСТО У ГРАДУ
Виктор Катић	84 бода 2. МЕСТО
	83 бода 2. МЕСТО

8. разред
(Ментор проф. Јелић Топалић Младенка)

Милош Стругаловић	74 бода 3. МЕСТО
Светозар Кузмун	75 бодова 3. МЕСТО

5.03. организовано је Општинско такмичење из **Српског језика** у ОШ "Лазар Саватић" у Земуну.

5. разред (Ученике припремала и водила на такмичење проф. Стојановић Татјана)

Нада Јелић	16 бодова – 3. МЕСТО
	17 бодова – 2. МЕСТО – НА ГРАДУ
Моника Узелац	16 бодова - 3. МЕСТО, Учешће на граду
Ања Деспенић	18 бодова – 2. МЕСТО
	15 бодова – 3. МЕСТО – У ГРАДУ
Игор Вученовић	18 бодова - 2. МЕСТО

6. разред (Ученике припремала и водила на такмичење проф. Татјана Војиновић и Татјана Стојановић)

Александар Бурсаћ	19 бодова – 1. МЕСТО
	19 бодова – 1. МЕСТО У ГРАДУ
Андријана Ђурић	19 бодова – 1. МЕСТО
	17 бодова – 2. МЕСТО У ГРАДУ
Јована Антић	17 бодова – 2. МЕСТО
	17 бодова – 2. МЕСТО У ГРАДУ
Валентина Ђујић	17 бодова – 2. МЕСТО
	15 бодова – 3. МЕСТО У ГРАДУ
Никола Жарковић	20 бодова – 1. МЕСТО
	19 бодова – 1. МЕСТО У ГРАДУ
Невенка Ного	20 бодова – 1. МЕСТО
	20 бодова – 1. МЕСТО У ГРАДУ
Тамара Марковић	19 бодова – 1. МЕСТО
	17 бодова – 2. МЕСТО У ГРАДУ
Мирјана Ристичевић	19 бодова – 1. МЕСТО

7. разред (Ученике припремали и водили на такмичење проф. Дабовић Мирка и Бранислава Савић Облечшук)

Милица Веселиновић	18 бодова – 1. МЕСТО
	16 бодова – 3. МЕСТО У ГРАДУ
Кристина Вујошевић	16 бодова – 3. МЕСТО, Учешће на граду
Марија Милошевић	15 бодова – 3. МЕСТО

8. разред (Ученике припремала и водила на такмичење проф. Мирка Дабовић)

Милош Грубор	18 бодова – 1. МЕСТО
	15 бодова – 3. МЕСТО У ГРАДУ
Јованђа Ђорковић	17 бодова – 2. МЕСТО
	15 бодова – 3. МЕСТО У ГРАДУ
Исидора Максић	16 бодова – 2. МЕСТО, Учешће на граду
Тијана Ловрић	16 бодова – 2. МЕСТО, Учешће на граду

Организовано је Општинско такмичење из **Географије** у ОШ "Илија Бирчанин".
Ученике припремали и водили на такмичење проф. Јојић Марија и Стојановић Борка.

7. разред

Виктор Катић	86 бодова – 2. МЕСТО
Милица Веслиновић	80 бодова – 3. МЕСТО

05.03. организовано је Општинско такмичење из **Математике** у ОШ "Гаврило Принцип" у Земуну.

2. разред

„АРХИМЕДЕС" - „МИСЛИША"

Михајло Благојевић	51 бод – Похвала
Мирослав Релић	51 бод – Похвала

МАТЕМАТИКА

3. разред

Никола Самарџија	80 бодова – 2. МЕСТО

„АРХИМЕДЕС" – „МИСЛИША"

3. разред

Лука Атанацковић	91 бод – 3. награда
Катарина Богдановић	79 бодова – Похвала
Петар Граовац	90 бодова – Похвала
Огњен Драгосавац	75 бодова – Похвала
Кристина Јовановић	86 бодова – Похвала
Лука Ђорђевић	82 бодова – Похвала
Ивана Керезовић	77 бодова – Похвала
Јована Керезовић	86 бодова – Похвала
Давид Милошевић	81 бодова – Похвала
Борислав Петровић	90 бодова – Похвала

4. разред

Жарковић Стефан	100 бодова – 1. МЕСТО
Којић Кристина	70 бодова - 3. МЕСТО

„АРХИМЕДЕС"-„МИСЛИША"

4. разред

Жарковић Стефан	95 бодова - 2. МЕСТО
Алекса Ђурић	91 бод - 3. МЕСТО
Марко Илић	76 бодова - Похвала
Филип Стојисављевић	77 бодова - Похвала

5. разред

Арамбашић Тодор	80 бодова - 2. МЕСТО у општини

„АРХИМЕДЕС"-„МИСЛИША"

Ђорђе Зекоњић	100 бодова – 1-НАГРАДА
Тодор Арамбашић	87 бодова – Похвала
Ивана Божић	76 бодова - Похвала
Игор Вученовић	90 бодова - Похвала
Јован Дукић	90 бодова - Похвала
Петар Ђумић	81 бод - Похвала

„АРХМИДЕС" – „МИСЛИША"

6. разред

Александар Бурсаћ	75 бодова – Похвала

7. разред

Црномарковић Јован	75 бодова – 3. МЕСТО

8. разред

Грубор Милош	86 бодова – 2. МЕСТО

„АРХИМЕДЕС" – „МИСЛИША"

Урош Вуковић	85 бодова – Похвала
Милош Грубор	87 бодова – Похвала

12.03. организовано је Општинско такмичење из **Рачунарства и информатике** у ОШ "Светислав Голубовић-Митраљета". Ученике припремали за такмичење проф. Савић Теодора и Даниловић Александра.

5. и 6. разред –МУЛТИМЕДИЈАЛНА ПРЕЗЕНТАЦИЈА

Милан Акик	100 бодова –1. МЕСТО
Марко Петковић	83 бода – 2. МЕСТО
Стефан Букарица	75 бодова – 3. МЕСТО
Рајко Зукановић	78 бодова – 3. МЕСТО

7. и 8. разред - МУЛТИМЕДИЈАЛНА ПРЕЗЕНТАЦИЈА

Драган Ђикандић	99 бодова – 1. МЕСТО
Јован Опачић	83 бода- 2. МЕСТО

5. и 6. разред - ПРОГРАМИРАЊЕ

Милош Пеовић	30 бодова - пласман на град, 79 бодова на граду и пласман на државно

7. и 8. разред – ПРОГАМИРАЊЕ

Милош Грубор	85 бодова – 2. МЕСТО
Урош Вуковић	72 бода – 3. МЕСТО

Такмичење – **Програмер јуниор** одржано 01.04.2011. године – такмичење организује друштво математичара и рачунарска гимназија. Ученике припремала и водила на такмичење проф. Теодора Савић

1. Драган Ћикандић
2. Јован Опачић
3 .Милош Грубор

Ученици су показали веома добро знање из програмирања и награђени су књигама.

13.03. организовано је Општинско такмичење из **Историје** у ОШ "Светозар Милетић. Ученике припремали и водили на такмичење проф. Александар Тодосијевић Ивана Остојић и Љиљана Комазец.

5. разред

Игор Вученовић	51 бод – 1. МЕСТО

6. разред

Александар Бурсаћ	46 бодова - 2. МЕСТО
Милорад Сретеновић	49 бодова – 1. МЕСТО
Никола Жарковић	49 бодова – 1. МЕСТО
Лазар Тешић	43 бода - 3. МЕСТО

7. разред

Вељко Опачић	53 бода - 3. МЕСТО
Никола Мајиновић	53 бода – 3. МЕСТО
Милица Веселиновић	55 бодова – 3. МЕСТО

13.03. организовано Општинско такмичење из **Техничког и информатичког образовања** у ОШ "Мајка Југовић" у Земуну. Ученике припремали и водили на такмичење проф. Шешељ Данило, Косановић Драгана, Перић Јасна и Вучак Никола.

ЕЛЕКТРОТЕХНИКА

Никола Петровић	77 бодова – 3. МЕСТО

ИНТЕРФЕЈС ТЕХНОЛОГИЈА:

Милош Грубор	82 бода - 2. МЕСТО у општини

ВАЗДУХОПЛОВНО МОДЕЛАРСТВО:

Милош Сртугаловић	66 бодова – 2. МЕСТО у општини
Иван Грмуша	60 бодова – 3. МЕСТО у општини

ФОТОТЕХНИКА:

Милица Зукановић	84 бода – 2. МЕСТО у општини

РАКЕТНО МОДЕЛАРСТВО:

Дејан Драгаш	86 бодова – 3. МЕСТО у општини

ИНФОРМАТИКА У ФУНКЦИЈИ ТЕХНИКЕ И ТЕХНОЛОГИЈЕ

Драган Ђикандић	96 бодова - 2. МЕСТО у општини

БРОДО МОДЕЛАРСТВО:

Никола Пјевач	67 бодова – 2. МЕСТО у општини
Јован Ераковић	74 бода - 1. МЕСТО у општини

ЧЕСТИТАМО СВИМ УЧЕНИЦИМА, КАО И ЊИХОВИМ НАСТАВНИЦИМА, НА ПОСТИГНУТИМ СЈАЈНИМ РЕЗУЛТАТИМА.

Директор школе
Стево Јањанин

ГЕНЕРАЛНИ ПЛАСМАН ЗЕМУНСКИХ ОСНОВНИХ ШКОЛА НА ОСНОВУ ПОСТИГНУТИХ РЕЗУЛТАТА ИЗ СВИХ ПРЕДМЕТА ИЗ КОЈИХ ЈЕ ОРГАНИЗОВАНО ТАКМИЧЕЊЕ.

Р.Б.	НАЗИВ ШКОЛЕ	Физика	Француски	Енглески	Биологија	Информатика	Хемија	Математика	Српски	Географија	Историја	ТО и информатика	Саобраћај	Физичко	Ликовно	Укупно
1.	Лазар Саватић	5	2	6	8	6	11	51	19	10	7					**125**
2.	Светозар Милетић	4		6	2	9	2	26	10	15	30	3				**107**
3.	Мајка Југовић	3	16	4	9		5	20	4	3	14					**78**
4.	Раде Кончар	7	3	1	13			27	10	4	4					**69**
5.	Петар Кочић	/	3	2	1			18	7		5					**36**
6.	Сутјеска	/		2		3	1		3		7				1	**17**
7.	Гаврило Принцип	10		7	6		9	14	15	1	14	27				**103**
8.	Горња Варош	3	6	1	11		12	19	9	4	5					**70**
9.	Соња Маринковић	5	3		14		9	10	2	2	6	1				**52**
10.	Саво Шумановић	/		/	1			10	2	1						**14**
11.	Михајло Пупин	3	1		12		7	8	20	3	10	5				**69**
12.	Десанка Максимовић															
13.	Илија Бирчанин	2			4			21	14	13	1	2				**57**
14.	Бранко Радичевић	1	3	9	13		2	20	25	7	7	12			2	**101**
15.	Бошко Па. Пинки	/			12			2	13			2				**29**
16.	Станко Марић	/		/	4	10	5	6	10	3	10	5				**53**
17.	Светислав Голубовић Митраљета	/	2		16	15	15	11	41	3	14	15				**132**

Директор школе
Стево Јањанин